

Știința

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

Anul XXXIV Nr. 6590

Joi 15 aprilie 1965

6 PAGINI — 30 BANI

În obiectiv: RECOLTA 1965

Ritm intens în toate raioanele regiunii

Potrivit ultimei situații operative a Institutului agricol regional, pînă la data de 13 aprilie cooperativele agricole de producție din regiunea Mureș-Autonomă Maghiară au executat semănatul pe o suprafață de aproape 39.000 hectare. În ultimele zile, datorită folosirii mai bune a tractoarelor, mașinilor agricole și alelajelor s-a intensificat ritmul acestor lucrări și în raionul Odorhei, care este rămas în urmă față de posibilități. Aici, în perioada 8—13 aprilie, s-au semănat culturile din epoca I pe aproape 4.000 hectare.

Se lucrează intens la pregătirea terenului și la semănat și în cooperativele agricole de producție din raionul Luduș. Așa se face că aici semănatul plantelor din epoca I este pe terminate. Pentru a grăbi lucrările, la Sînpetru, Miheșu de Cîmpie, Sînpaul și în alte comune, alături de tractoarele și mașinile de la S.M.T. Luduș și Sărmas membrii cooperativelor folosesc numeroase atelaje. Pe parcelele zvîntate au fost reparate brigăzile de tractoare, iar pe celelalte terenuri — alelajele. Folosind din plin toate mijloacele de care dispun, țărani cooperativi din Tăușeni au reușit să termine în scurt timp semănatul culturilor din epoca I pe peste 250 de hectare stecă de zahăr, 200 de hectare trifoi etc. Totodată, în numai 5 zile, a fost pregătit pentru porumb o suprafață de peste 300 de hectare.

La executarea lucrărilor agricole de primăvară s-au evidențiat numeroase alte cooperative agricole de produc-

ție din regiune, printre care cele din Veseș, raionul Timăveni, Acățari, Corunca, din raionul Tîrgu Mureș etc. În ultimul timp s-a intensificat și ritmul lucrărilor de pregătire a terenului. În numai 3 zile procentul pe regiune a crescut de la 57 la sută la 67 la sută. Totuși, este necesar ca aceste lucrări să fie mai grabite. Pentru aceasta trebuie concentrate forțele mai mari, în special în raioanele Ciuc, Gheorgheni, Toplița etc., unde pregătirea terenului mai e de efectuat pe suprafețe întinse. Cooperativa agricolă de producție din Vetea, de exemplu, din raionul Tîrgu Mureș, are de executat aceste lucrări pe mai mult de 500 hectare. Aici, dacă se menține ritmul actual al lucrărilor nici semănatul nu va putea fi terminat la timp. Este necesar ca în această unitate să se concentreze toate forțele pentru terminarea grabnică a pregătirii terenului, să se depășească zilnic țările unde se poate lucra cu tractoarele, să se folosească întreaga capacitate a alelajelor. Această lucrare trebuie făcută într-un ritm rapid și în alte cooperative agricole de producție din raion, ca Bezid, Voiniceni. Este necesar ca, în aceste zile, consiliile de conducere ale unităților agricole socialiste, inginerii agronomi să se ocupe mai mult de organizarea muncii, în așa fel ca toate tractoarele și mașinile, precum și atelajele să fie folosite din plin.

Deak LORAND
cosp. „Știință”

S. M. T.-uri care au muncit superficial

Cele 11 stațiuni de mașini și tractoare din regiunea Argeș au de executat în această primăvară un mare volum de lucrări. Folosind cu pricepere mașinile, numeroși mecanizatori au obținut succese de seamă la pregătirea terenului și semănat. În unele locuri, tractoarele nu sînt folosite din plin. Aceasta se datorează defectunilor care au survenit chiar de la începutul campaniei. În raionul Slatina, de pildă, raion care are de executat un mare volum de lucrări, la 5 aprilie a.c. nu au lucrat, datorită unor asemenea defecte, 44 de tractoare, iar în zilele de 8 și 9 aprilie n-au lucrat 100 de tractoare. Situația asemănătoare se găsește și în raioanele Drăgășani-Olt, Pitești, Drăgășani, Găești etc. Aceasta

se datorează îndeosebi reparațiilor de slabă calitate executate în S.M.T.-urile Recea, Vlăci, Radomirești, Movileni, Drăgășani, Petrești. Conducerea acestor unități nu au controlat suficient și nu au tras la răspundere pe cei ce au făcut reparații de mentenanță. Nu pot fi scușiți de răspundere nici specialiștii din serviciul S.M.T. al consiliului agricol regional, care au făcut recepția lucrărilor. Conducerea S.M.T. vor trebui să intervină urgent cu măsuri eficiente, astfel ca orice defectuni să fie remediate cât mai repede.

V. NEGESCU
M. CHIRAC
cosp. voluntari

„Paza bună...”

Ce trebuie făcut acum pentru asigurarea protecției plantelor

După cum bine știm că toți, primăvara nu este prea caldă. În asemenea condiții există oare pericolul ca plantele să fie atacate de dăunători? Ce răspuns se poate da la o asemenea întrebare pe care, în mod firesc, și-o pun numeroși lucrători din agricultură?

Insectele sînt cea mai ușoară încălzire a timpului. Adevăratele de primele zile călduroase și înșelătoare ale lui mărtisor, albinele au pornit în căutarea necărutului. O dată cu ele s-au dezvoltat, din lungul somn al iernii, și primele insecte vătămătoare. Ele au început să se îndrepte, împinse de nevoia de hrană, spre sărbătoarea solului, spre frunzele semănăturilor de toamnă. Cea mai timpurie dintre toate insectele dăunătoare culturilor de cîmp este larva gîndacului ghebos. Chiar înainte ca vreo albină să fi părăsit stupul, primele frunze de grâu și de orz au căzut pradă larvelor acestui gîndac. Cu toate că vremea a fost mai mult rece, rînd pe rînd toate larvele s-au trezit din somnul de iarnă. Destul de timpuriu și-a părăsit, în acest an, adăpostul de iarnă și pășoara, adevărată paoste a lanurilor de porumb din prima perioadă de vegetație, ca și a altor plante cultivate. Datorită timpului neprielnic, abia au apucat în puținele ore însoțite ale acestei primăveri zgîrcite în zile senine, să muște din frunzele de grâu și orz de toamnă, sau din rozeta primelor buruieni. Sînt și spe-

ci de insecte ca, de pildă, plosnițele cerealelor care, avînd nevoie de mult mai multă căldură, stau încă în amotîre în locurile lor de iernare și asteaptă sosirea unor zile mai călduroase. Iată deci că necesitatea măsurilor de apărare împotriva dăunătorilor culturilor agricole poate duce adesea la zădărnicierea eforturilor care se fac pentru obținerea de recolte mari. Să vedem deci care sînt cei mai periculoși dăunători pentru grâu și cum le putem da de urmă. Așa cum am arătat, în această perioadă, la păsoasele de toamnă larvele gîndacului ghebos se hrănesc cu plantele de grâu sau ale cereale de toamnă. Legea firii lor le obligă ca sfîrșitul lunii aprilie, începutul lunii mai să le găsească pregătite pentru a se retrage în vederea tainicelor procese de transformare în puș și op în adulți. În lanurile de grâu și orz de toamnă în care nu se observă plante atacate, dăunătorul nu se găsește și, în această primăvară, nici nu se va mai găsi. Prezența dăunătorului în lan se poate semnala ușor. În jurul plantelor există găuri cit diametrul mînei de creion și frunze tesute de sucule celular.

Ing. Florea PAULIAN
șef de laborator, Institutul de cercetări pentru cereale și plante tehnice Fundulea

(Continuare în pag. V-A)

ÎN ZIARUL DE AZI

■ **Inalta calitate a produselor o cauză generală a oamenilor muncii**
(pag. a III-a)

■ **Viața culturală**
(pag. a IV-a)

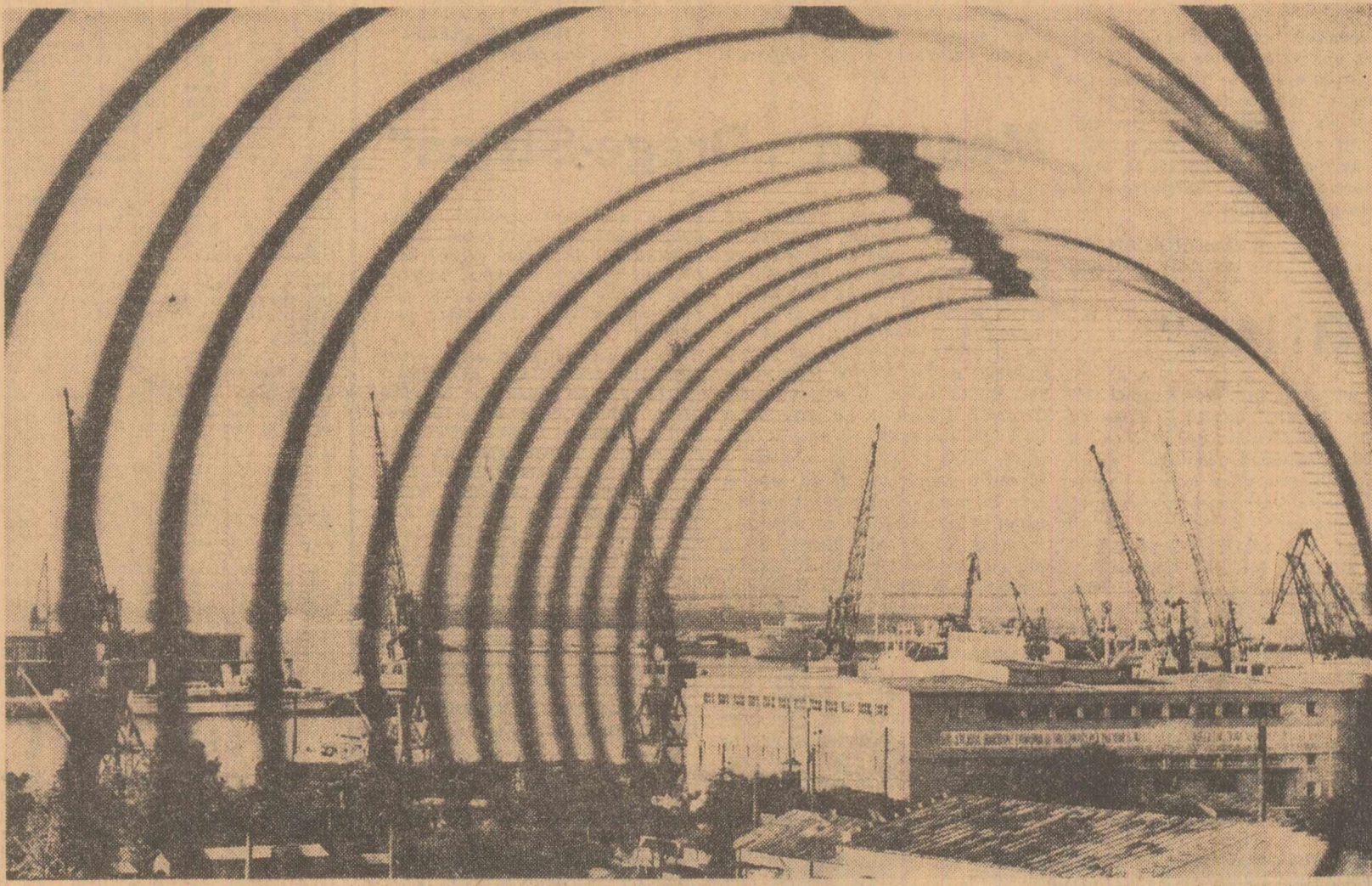
Orizontul specialistului nou

Acad. Nicolae TEODORESCU

Ca un om ce trăiesc de mulți ani în mediul universitar pot să afirm că structura planurilor și a programelor de învățămînt, principiile teoretice și practice după care se desfășoară procesul instructiv-educativ în facultăți asigură mai mult ca oricînd formarea unor tineri temeinic pregătiți. În zilele noastre cînd se desfășoară o revoluție tehnico-științifică fără precedent, cînd cultura cunoaște o mare înflorire, orizontul specialistului nou devine incomparabil mai larg decît în trecut. În cele ce urmează vreau să mă refer însă nu atât la specializarea obișnuită de fiecare absolvent pe parcursul anilor de învățătură, ci la modul în care studenții facultăților unde se studiază îndeosebi științele naturii și tehnice își însușesc elementele unei culturi corespunzătoare calificării lor de intelectuali. În instituțiile noastre de învățămînt superior există, fără îndoială, un climat de viață cu o profundă rezonanță în existența de fiecare zi a tineretului universitar. Cadrele didactice, organizațiile U.T.M. și asociațiile studenților, sub conducerea organizațiilor de partid, conlucrează strîns pentru a satisface cât mai mult cu puțință selea de cunoștințe manifestată de tineri. Desori se organizează în facultăți reuniuni consacrate dezbaterii problemelor de actualitate, simpozioane, întîlniri cu oamenii de știință și alte manifestări intrate în sfera preocupărilor cotidiene. Deosebit de important e faptul că în facultățile noastre și în alte, aceste manifestări corespund dorinței tineretului studios de a cunoaște cele mai noi realizări din biologie, chimie, fizică, istorie, cibernetică și din alte ramuri ale științei, ale căror aplicații au depășit semnificativ lor tradițională și au devenit, pentru cei specializați în aceste domenii, elemente de cultură generală, indispensabile pentru o activitate profesională de înalt nivel, pentru o muncă științifică complexă și eficientă. După opinia mea însă, în organizarea acestor

manifestări ar trebui să se aibă în vedere în fiecare facultate un fel prestabilit de un an de învățămînt. Un obiectiv al vieții universitare, cred, că trebuie să fie formarea gustului și a deprinderii studenților — în special ale celor care se profilează în tehnică — de a înțelege arta, literatura, de a cunoaște aprofundat valorile culturii naționale și universale. Se impune, cred, organizarea mai sistematică a unor cicluri de prelegeri pe probleme de istorie și arte, a muzicii, audiții muzicale cu o tematică logic constituită din punct de vedere al posibilităților de înțelegere, dar și al cronologiei științifice a creațiilor și curentelor. Există, desigur, și alte mijloace prin care, tot alt de bine, studenții pot fi orientați și ajutați să ajungă la izvoarele cele mai vii ale culturii. Bibliotecile institutelor și facultăților, bunăoară, cuprind zeci și sute de mii de volume — cursuri, tratate, reviste de specialitate etc. Și fondul acesta crește continuu prin noi achiziții. La aceste achiziții cred că ar fi bine să se aibă în vedere sporirea numărului de volume din capodoperele literaturii universale și naționale, din istoria artei (reproduceri și albume de artă) și filozofiei sau din istoria universală, pe care studenții sînt dornici să le consulte. La Universitatea din București, ca și la celelalte institute de învățămînt superior se distribuie săptămînal sute și sute de bilete pentru diferite spectacole. După cite am fost informat, de la începutul celui de-al II-lea semestru universitar, numai la spectacolele teatrului de Operă și Balet au participat circa 10.000 de studenți. Am aflat însă că nu întotdeauna pot fi satisfăcute cerințele de bilete la reprezentațiile unor teatre și cinematografe. De

aceea, cred că forurile de resort din Comitetul de Stat pentru Cultură și Artă ar putea studia posibilitatea reglementării mai bune a prezenței studenților la spectacole, corespunzător cu creșterea numărului acestora din ultimii ani. Formarea orizontului viitorilor specialiști comportă și o altă latură: însușirea temeinică a limbilor străine. Convingerea mea este că un intelectual căruia i se cere să parcurgă zilnic sute de pagini din lucrări științifice și de artă, să-și multiplice neîncetat izvoarele de informație și să le analizeze cu spirit critic, nu va putea fi la înălțimea sarcinilor sale fără deprinderea a cel puțin două limbi de circulație mondială — adevărate instrumente de cunoaștere nemijlocită a realizărilor științifice și culturale ale altor popoare. Pe băncile școlilor medii, finierii învețu rusa, franceza, engleza sau germana. În timpul studiilor universitare, ei au posibilitatea de a-și perfecționa cunoștințele acumulate, participînd la orele de limbi străine, care, mai ales în ultimul timp, întinsec condiții tot mai bune de organizare. Pe pînă, unii studenți încă nu înțeleg importanța acestor cursuri, nu le tratează cu seriozitatea cuvenită. La remedierea acestei situații, conducerea facultăților pot contribui printr-o mai atentă organizare și desfășurare a seminariilor de limbi străine și prin sporirea exigenței în verificarea și aprecierea cunoștințelor. Organizațiile U.T.M. și asociațiile studenților au posibilitatea să determine încheierea unui curent de opinie mai puternic împotriva acelor tineri care lipsesc și nu se pregătesc sistematic la aceste ore. Anii studenției sînt ani în care sufletul descoperă emoția înălbitoră a frăzesc artele, valorile universale ale culturii, cînd mintea absoarbe și asimilează cu harmonic și eficientă curcurele impresionante ale științei și tehnicii. Anii aceștia trebuie folosiți din plin, cu voioșie și îndrăzneală, cu rîvnă și entuziasm, pentru lărgirea orizontului intelectual.

INSTANTANEE VITEZA

O știre recentă ne informează că vara aceasta durata de parcurs a trenurilor pe distanța București-Constanța se reduce de la 3 ore și 50 de minute la 2 ore și 55 de minute. Ne place viteza care, între un răsunet și un apus de soare, îți îngăduie să trăiești mai mult și mai spornic. Înaintea spornei că, la viteză, nu ai timp să te gîndești la nimic, orice corp se dilată. Oricît de curios ar părea, această lege e uneori valabilă și pentru vehiculele de pe pămînt. Un tren sau autobuz care circulează mai repede devine mai încălzit: el poate parcurge traseul de mai multe ori și asta înseamnă mai multe mărfuri, pasageri mai mulți sau mai confortabil așezați. Epoca modernă, se știe, e o epocă de iubire a vitezelor. În ceea ce ne privește, ne place viteza cu care se înalță, robuste și frumoase, orașele țării, combinatele industriale, viteza cu care se îmbunătățesc și se înfrumusează viața noastră de fiecare zi. Dar dacă, înaintea acestei viteze necesare, propriii unei societăți pline de dinamism, nu se place în schimb luteala cu care motociclistul se înfige într-un pom. Ne place viteza care stoarcă din timp sucul lui cel dulce, care îți îngăduie să devini mai spornic, să te odihnești mai deplin și să gîndești mai mult. Nu ne place viteza de care dau dovadă unii în alegerea solului de-o viață întreagă, în învățatul ajunului de ignat al examenelor, viteza superficialității, măsurilor pripite și a rebuturilor. Nu știm dacă tot pasagerii rutei București-Constanța vor sta neapărat o oră în plus sub razele soarelui. Dar în viața noastră — alți de plină de proiecte, preocupări, activități, realizări — vor avea ce face. De aceea — ori de cite ori vreo linie de tren, autobuz, avion, tramvai își îmbunătățește viteza și condițiile — ne place să-l vedim pe călător că au devenit mai hotărîți în monedă de pînt a vieții noastre care se numește timpul.

Paul DIACONESCU

PROIECTANȚII

• Pasiune • Frămîntare creatoare • Îndrăzneală • Apă, oțel și modestie

În momentul cînd constructorul se despășește un plan de vreo trei metri pătrați, a intrat în birou un inginer din subordinea lui Bălărețu. — Mîine plec l-a amintii el tîndrului său șef.

La o centrală electrică s-au ivit niște fenomene ciudate de uzură. Ca un medic sau detectiv, excelent în meseria lui, dar care se pomenește în fața unui caz din altă specialitate, cei de la centrală aveau nevoie de o consultație pe care nu putea să le-o dea decît unul dintre proiectanții de aici.

Ca să nu lungim povestea, vom spune că această specialitate — extrem de limitată — pătrunde în întreaga industrie chimică, stă la baza marilor recuștigări de pămînt din lunca Dunării, se amestecă în tot ce privește petrolul, de la extracția la rafinare, în mînerii și alimentațiile și agricultură, pe scurt în toate ramurile fizice ale economiei, iar fiecare cetățean din cele 300.000 de apartamente ale anilor 60—65, cînd bese un peșar de apă, are de-a face, fără să știe, cu munca oamenilor care au lucrat pe baza proiectelor elaborate de cei 50 de lucrători din sectorul constructor-șef al uzinei de pompe.

Partea surprinzătoare este că și azi mulți oameni — nu numai laicul autor al rîndurilor de față, dar chiar și colegii ai constructorilor de pompe, oameni ai științei și tehnicii — rar cuprind vastitatea și complicația acestui sector, au impresia că pompele reprezintă o meserie în care s-a spus de mult ultimul cuvînt. De fapt însă nici azi nu există în lume o teorie pe deplin satisfăcătoare a pompei. Supraviețuiește mai ales o taină și un inamic numărul unu al pompelor, căruia nu i s-a găsit încă leacul teoretic și care se numește fenomenul de cavitație. Sîndind calculele, lichidul produce o implozie, adică o explozie spre interiorul pompei, care creează în unele puncte presiuni uriașe, de cîteva sute de atmosfere și duce la deteriorarea mașinii.

L-am jignit pe constructorul-șef Bălărețu dacă am spus că, la cei 38 de ani ai săi, e un tîndr subțiel, cu țoța lungă, subliniată de o mustață și cu ochelari marcanți o schimbare bruscă de decor, căci și-i scoate mereu în cursul discuției și imediat expresia tehnică a feței e înlocuită de privirea inspirată, parcă poetică, pe care o aruncă spre interlocutor — l-am jignit, pentru că asemenea atribute n-au pentru proiectant nici un fel de importanță: tot ce are omul mai bun se află în pompele sale. În Brateș, Terma, Olt, Hebe, L.C.C., Dunărea, P.C.H. Jiu și celelalte familii mai vechi sau mai noi pe care le produce colectivul uzinei. Aici, în proiectarea pompelor, se ascunde o luptă și o artă, un calcul și un cîntec: dacă îl respecti pe Bălărețu, n-ai voie să vorbești despre el.

— Ați avut pasiune pentru pompe! — Nu, de loc. Am, dar n-am avut. În 1954 am venit aici împreună cu Zarcula, actualul inginer-șef al uzinei. Cîrînd Zarcula și cu mine ne-am dat seama că din tot ce se făcea aici, pompele erau lucrul cel mai important; dar se pierdea între altele, cînd de fapt toată fabrica ar fi trebuit dedicată pompelor. Cum s-ar zice, n-a fost o aspirație din copilărie, s-a ivit pe parcurs, am fost aspirat de pompe. Dar nu asta importă.

Să-i facem deci plăcerea de a vorbi despre lucrurile care importă. În ce constă lupta, în ce constă cîntecul? După călătoriile în țări de veche tradiție în ale pompelor, de ambele părți de Atlanticul, sau în țări unde pompele noastre înfruntă condițiile climatei tropicale, după convorbiri și contacte îndelungate cu experți străini și cu oamenii noștri de știință, specialiștii uzinei au început să se miste cu mai multă suplețe între nuanțele care despart sau aseamănă diferite „școli” ale construcției de pompe.

În ziua de 14 aprilie, tovarășul Chivu Stoica, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.M.R., a primit delegația Comitetului Central al Ligii Tineretului Comunist Chinez, condusă de Hul Shu-chang, membru al Secretariatului C.C. al Ligii Tineretului Comunist Chinez, care, la invitația C.C. al U.T.M., face o vizită în țara noastră.

La primire au luat parte tovarășii Petre Lupu, membru al C.C. al P.M.R., Petre Enache, prim-secretar al C.C. al U.T.M., Elena Poparaș, secretar al C.C. al U.T.M.

A fost de față Liu Fan, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. P. Chineze la București. Primirea s-a desfășurat într-o atmosferă prietenească. (Agerpres)

Din nou la peste 5 000 m adîncime

Colectivul de sondori, tehnicieni și ingineri ai întreprinderii de stat pentru exploatarea minierei a Comitetului Geologic a încheiat cu succes săparea unei sonde la Govora, la adîncimea de 5 000 m. Aceasta este a doua sondă din țara noastră care a depășit adîncimea de 5 000 m. Lucrările de foraj la această sondă au decurs în condiții dificile: s-a săpat cu fluide de foraj avînd greutăți specifice mari, în roci dure, cu presiuni și temperaturi de fund ridicale. De la 4 700 m pînă la adîncimea finală s-a forat în gaură cu diametru mic, folosindu-se sîrpe cu diamante. În timpul forajului s-a extras un mare număr de probe de teren cu carotiere echipate cu coroane cu diamante; din analiza lor au rezultat informații prețioase privitoare la alcătuirea geologică a zonei profunde ale regiunii respective. Săparea sondei de la Govora constituie un nou succes al tehnicii rîmnești de foraj. Lucrările au fost conduse de ing. Sebastian Ionescu și de ministrul sondor Gheorghe Bizac.

— Imediat însă, se pun zeci de întrebări: la ce distanță și înălțime trebuie pompat acest lichid? Una singură

...Trebuie să stai lângă mașină și să privești în perspectivă (ing. Ernest Bălărețu, constructor-șef al Uzinei de pompe din Caplîdă)

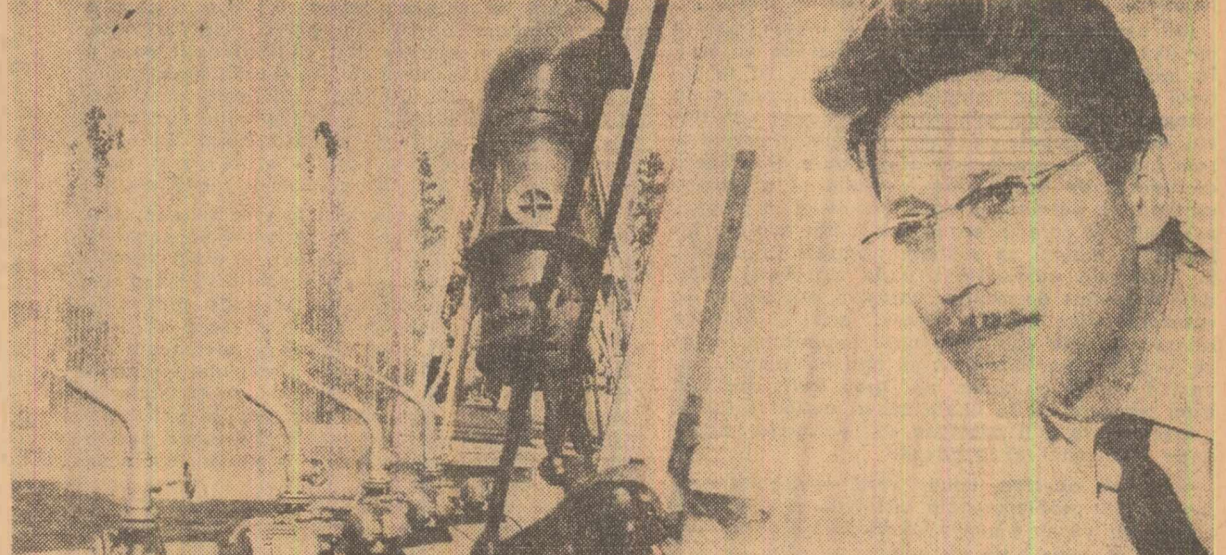
(Continuare în pag. II-a)

Sergiu FARCAȘAN

TELEGRAMĂ COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST, DIN SPANIA

Dragi tovarășii, Cu prilejul celui de-a 45-a aniversări a creării Partidului Comunist din Spania, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român adresează Comitetului Central al Partidului Comunist din Spania cele mai calde salutări frățești și sincere felicitări. Partidul Muncitoresc Român urmărește cu sentimente de frățească solidaritate activitatea nenfrîcătă a comunistilor spanioli și va urează din toată inima mari succese în lupta pentru unirea tuturor forțelor naționale și patriotice, pentru o Spanie liberă și democratică.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN

...Trebuie să stai lângă mașină și să privești în perspectivă (ing. Ernest Bălărețu, constructor-șef al Uzinei de pompe din Caplîdă) Aranjament foto: M. Andreescu

SCRISORI CĂTRE „SCINTEIA”

„Clubul tinereții”

In sala de festivități a Casei de cultură din Turnu Severin s-au întrunit recent numeroși tineri din întreprinderile și instituțiile orașului. Erau primi participanți la premiera unei noi forme de manifestare cultural-educativă: „Clubul tinereții”, „Emisiunea” a început cu sceneta „Salutul”, în care interpreți au adus pe scenă câteva „cazuri” din categoria „ce-i drept destul de mică a tinerilor care „uită” să salute sau se salută folosind expresii și gesturi nepotrivite. După un scurt program de dans, un muzicograf a prezentat cele mai recente descoperiri arheologice din oraș și raion, cu referiri la trecutul istoric al acestor meleaguri. La rubrica „Știați că...” un medic a vorbit despre cele mai bune căi și mijloace pentru păstrarea sănătății, a tinereții. În continuare, o formație de dansuri moderne a Casei de cultură a interpretat câteva

dansuri. Acestea i s-au alăturat apoi și alți tineri dornici să învețe să danseze corect. Celor mai buni dansatori li s-au oferit diferite premii. Concursul fulger de epigramă pe tema „Tinerii în viața de toate zilele” s-a bucurat de mult succes. Spirituale, aceste epigrame au fost înțelese la locul de muncă, acasă ori pe stradă. Și epigramiștii cei mai buni au fost premiați. În încheiere, cooperativa meșteșugărească din oraș a prezentat tinerilor mai multe modele de îmbrăcăminte de primăvară. Explicațiile date cu acest prilej privind linia modernă — simplă și elegantă — a îmbrăcămintii au fost utile pentru cei prezenți. „Clubul tinereții” a plăcut mult tinerilor din oraș.

Aristică BAGHINA
lăcătuș
Uzinele mecanice Tr. Severin

rea socialistă. În sectorul de imbinat furnire, unde se hotărăște, în primul rând, calitatea și frumusețea mobilei, Zina Sandu, Maria Bircea și Maria Sprincăană aleg și imbină furnirele în așa fel încât să rezulte desene atrăgătoare.

La început, la întinderea peliculei de lac mai apăreau pețe sau așa-zisele cratere, care urziteau factive, deficiența a fost înlăturată.

Acum pelicula se toarnă „cu pe ud” cu doi componenți de ulei diferiți. Rezultatul: au dispărut pețele și productivitatea muncii a crescut cu 50 la sută față de vechiul procedeu. Colectivul fabricii caută noi posibilități pentru a da un aspect tot mai plăcut mobilei care pleacă din fabrică.

Florea TISTULEASA
muncitor

Trei și toate trei...

Aflându-mă prin cartierul Răhova-Rond, am căutat un telefon public. Am găsit unul la o agenție Loto-Prinosport. Era însă defect. Se întâmplă citodată ca un telefon public să fie defect, mi-am zis și am pornit să caut altul. Pește drum, la centrul de pînă nr. 69, telefonul nu avea anușul „Defect”, dar tot nu funcționa. Am pornit să caut altul. L-am găsit, la o distanță oarecare, la restaurantul „Avintul”. Și cel de aici era

„împodobit” cu un petec de hirtie sau nu vestea nimic bun. Intră-deu, și acela era defect. Trei telefoane publice luate la rînd și toate de nefolosit. Nu l-am mai căutat pe-al patrulea. Mă întreb: cu ce s-or fi ocupat cei în grîja cărora intră buna întreținere a telefoanelor publice?

Geo CIOLCAN
tehnician metrológ

Acasă la „Bilea”

Fabrica de mobilă din cadrul C.I.L.-Pitești, unde lucrez și eu, este o unitate nouă, modern utilată. De curînd, fabrica a expedit spre magazine cea de-a 12.000-a garnitură din seria tip „Bilea”. Am aflat cu bucurie că această mobilă se bucură de apreciere și este mult solicitată de cumpărători.

nu numai un bun meseriaș; el privește fiecare bucată de lemn cu ochiul tîburului de frumos și cînd desenează conturul piesei vede dinainte cum se va imbrina în obiectul care va fi confecționat. La agregatul A.P.M., din același sector, lucrează, nu de mult, Viorel Gogea și Ion Burcă, doi proaspeți absolvenți ai școlii profesionale. Cînd au fost repartizați în sector, comunistul Gheorghe Munteanu i-a îndrumat și ajutat cu multă dragoste să cunoască bine mașinile și să le folosească rațional. „Pedagogul” poate fi mulțumit: pentru calitatea lucrărilor pe care le execută, Gogea și Burcă sînt mereu evidențiați în întrecerile

Meșterul „Drege-Strică”

Blocul D 14, în care locuiesc 350 de familii, face parte din ansamblul clădirilor nou construite pe Șoseaua Mihai Bravu. Apartamentele sînt confortabile, destul de îngrijite. S-au executat și amenajările necesare în jurul blocului: străzi și trotuare, spații verzi, iluminat public. Văzînd toate acestea, ne-am făcut o părere bună despre constructori. La puțin timp însă, am constatat că ne-am înșelat. După ce au dat în primire lucrările executate și au căpătat acea la mîna, constructorii au început să se comporte ca niște oameni pe care nu-i doare imina pentru propria lor muncă, pentru fondurile cheltuite. Iată despre ce este vorba. Acum se construiesc în apropiere alte blocuri. Trebuie cu autocamioanele pe unde li se pare mai aproape și mai lesnic, soferii întreprinderii au stricat trotuare, străzi și spații verzi, au ciocnit stîlpi de beton ai rețelei de iluminat. Pentru unele instalații care n-au fost efectuate la

vreme, s-a spart pavajul, refăcut apoi numai în parte. Mai mult, prin gangul de trecere de sub blocul nostru, destinați numai pietonilor, circula acum autocamioanele, deși ele trebuie să coboare pe... trepte.

Mircea BADULESCU
profesor

La muzeul de etnografie din Focșani
Foto: Agerpres

Recreație...

PE TEME MEDICALE

Aspecte noi ale unei boli vechi

Diabetul zaharat este considerat actualmente ca una din bolile metabolice cele mai complexe. Procesul multipe care îl caracterizează este multipe, unele deja lămurite, altele incomplet cunoscute.

O dată cu descoperirea insulinei, s-au obținut progrese considerabile în tratamentul bolii și în prelungirea vieții bolnavului cu diabet. Dar insulina nu însoamnă vindicarea și nici evitarea unor din complicațiile diabetului. Ateroscleroza, bolile degenerative vasculare conținut nu numai să rămîna, dar și să sporească frecvența diabetului, devenind problema principală a diabetului. Obzețiatele precipită în aceste cazuri și mai mult evoluția spre ateroscleroză.

mobilizate de la locul de depunere, sînt transformate la nivelul ficatului din nou în glucoză, fiind astfel folosite pentru necesitățile energetice ale organismului. În diabet, toate aceste procese biochimice sînt tulburate. Deficiența organismului să și mobilizeze rezerva de grăsimi pe care, transformîndu-le tot în glucoză, nu le poate folosi. Cercul vicios care ia naștere se găsește la originea tulburărilor metabolice din diabet. Reflexul acestuia este creșterea glicemiei și a grăsimilor în sînge.

S-a observat că și în ateroscleroza apărută la bolnavii fără diabet zaharat există tulburări metabolice importante; se confirmă existența modificărilor metabolismului glucidic, concomitent cu cel lipidic, în majoritatea acestor cazuri.

O cauză a îmbătrînirii precoce

Așa cum s-a menționat, diabetul zaharat este mult mai complex și nu doar rezultatul unei simple insuficiențe insulinice, cum se credea. În producerea bolii intervin factorii glandei cu hipofiza, suprarenala, tiroizi și sau factori de dereglare nervoasă. Nu numai metabolismul glucidelor este tulburat, ci și metabolismul proteinelor și grăsimilor.

Procesul înfîlîntîndoește la oamenii vîrstnici, ateroscleroza, ca și îmbătrînirea aerei reprezintă leziuni degenerative asemănătoare anatomico-patologice clinice. Se știe astăzi că diabetul zaharat precipită tocmai îmbătrînirea precoce a bolnavului, a vaselor sale sanguine.

Există un tratament preventiv al aterosclerozei diabetice?

În lucrările din ultimul timp se remarcă un fapt extrem de interesant, care confirmă datele prezentate: infarctul miocardic este de cinci ori mai frecvent la cei care obținuesc în alimentație zahăr în cantitate mare, în gatale și cauzii. Teji acesti nu arău diabetici. Deși sînt încă mult necunoscute în evoluție și deci în teraputic aterosclerozei diabetului, din cercetările făcute pînă acum reiese clar că apariția aesteia se poate preveni printr-un tratament bine condus al bolii de bază — diabetul zaharat.

Există un tratament preventiv al aterosclerozei diabetice?

Așa cum s-a mai spus, răspunsul la această întrebare este afirmativ. În ce constă acest tratament? În primul rînd, se pune problema prevenirii a înșăși apariției diabetului zaharat. Urmărirea și tratarea de către medic a așa-numitelor stări de prediabet și diabet latent ar un rol deosebit de important. Evitarea unor supraeforturi alimentare în aceste situații sau în maladii cu fragilitate metabolică (hepatite, ciroze, maladii endocrine) se impune ca un precept terapeutic.

În al doilea rînd, în evoluția îndelungată a acestei boli există o serie de factori care pot fi considerați extrem de dăunători. Colesterolul și lipidele care cresc în sînge ca rezultat al unui metabolism deficient sînt mai greu de stăpînit și modificat. Dar influența fu-metului, alcoolului și altor factori nocivi poate fi mult mai ușor îndepărtată din viața de zi cu zi a candidaților la ateroscleroză.

În al treilea rînd, tratamentul medical, complet susținut și urmărit, al diabetului zaharat, are un rol hotărîtor. S-a văzut — pe loturi de bolnavi urmăriți în paralel — că la cei bine tratați, complicațiile apărute după 15 ani de evoluție a diabetului sînt numai în 6 la sută din cazuri, iar la cei nedisciplinați sau incomplet tratați — în peste 61 la sută din cazuri. Sînt cifre elocvente.

Regimul alimentar echilibrat — cu o cantitate de glucoză riguros stabilită, cu grăsimi îndesate de origine vegetală, cu proteine animale în cantitate mai mică — este și va rămîne factorul de bază în prevenirea și tratamentul acestei boli. Acestuia i se asociază tratamentul medicamentos.

În concluzie, în prevenirea acestei boli, un rol important îl are cunoașterea cauzelor care o provoacă, a formelor de manifestare și evoluție, a posibilităților de preîntîmpinare. Înlesnînd astăzi la noi de acțiunile de depistare precoce a diabetului zaharat, cit și de educația sanitară a maselor, desăvîșită pe linie de stat. Boala și complicațiile ei constituie în continuare pentru cercetători una din problemele deosebite de studiu, cu rezolvare probabilă în viitorul apropiat.

Dr. Iulian MINCU
candidat în științe medicale

TEATRE

Sala Palatului R. P. Romine: Harkness ballet din New York (orele 20). Teatrul de Operă și Balet: Orfeu — (orele 19.30). Teatrul de stat de operă: Suflet de artist — (orele 19.30). Teatrul Național „I. L. Caragiale” (sala Comediei): Maria Stuart (orele 19.30). (sala Studio): Moartea unui artist (orele 19.30). Teatrul de Comedie: Seful sectorului suflet (orele 20.30). Teatrul Lucia Sturdza Bulandra (sala din Ed. Schitu Măgureanu nr. 1): Clipe de viață (orele 19.30), (sala Studio, str. Al. Sahia nr. 76 A): Fil cuminte, Cristofor! (orele 19.30). Teatrul „C. I. Nottara” (sala Magheru): Hipnoza — (orele 19.30), (sala Studio): Sonet pentru o păgăsură (orele 20). Teatrul Muncitoresc C.F.R.: Bălat bun, dar... cu lipsuri — (orele 19.30). Teatrul „Barbu Delavrancea” (Sos. Stefan cel Mare nr. 30): Sora melodiilor (orele 20). Teatrul Mic (Str. C. Mille nr. 16): Doi pe un balansoar (orele 19.30). Teatrul „Joni Creanga” (Str. E. Grigorescu nr. 24): Harap Alb (orele 16). Teatrul evreiesc de stat: Croitorul fermecat (orele 20). Studiul Institutului de arhitectură și cinematografică „I. L. Caragiale” (sala din Calea Victoriei nr. 50): Katla și crocodilul — (orele 15), (sala din str. Academiștii 18): Băiatul și vîntul (orele 19). Teatrul satiric-muzical „C. Tănase” (sala Savoy): Revista dragostei — (orele 20). Ansamblul artistic al C.C.S. (Str. Lipscani nr. 49): O carte despre frumusețea (orele 20). Circuit de stat: All Baha și cei 40 de... acrobati — (orele 20).

CINEMATOGRAFE

Neamul Soimăreștilor — cinemascop (embele seri): Patria (9; 12; 15; 18; 21). Gaudemus igitur: Republica (10; 12; 15; 18; 21; 24). Săptămîna (10; 12; 15; 18; 21; 24). Grivița (10; 12; 14; 16; 18; 20; 22). Floreasca (16; 18; 20). Scaramonche — cinemascop: Luceafărul (9; 11; 13; 15; 17; 19; 21). București (9; 11; 13; 15; 17; 19; 21). Feroviar (8; 10; 12; 14; 16; 18; 20; 22). Scorpion (9; 11; 13; 15; 17; 19; 21). Modern (8; 11; 13; 15; 17; 19; 21). Moby Dick: Carpăți (9; 11; 13; 15; 17; 19; 21). Vesele: Căpîțol (9; 11; 13; 15; 17; 19; 21). Bucuri (9; 11; 13; 15; 17; 19; 21). Căpîțol (9; 11; 13; 15; 17; 19; 21). Măști (9; 11; 13; 15; 17; 19; 21). Modern (8; 11; 13; 15; 17; 19; 21). Unde este acum, Maxim? — cinemascop: Lumina (8; 11; 14; 17; 20; 23). Program general: Strigățul Corlei (12; 15; 18; 21; 24). Cotroceni (15; 18; 21; 24). Tărîmul ospitalității — cinemascop: Abinele și oamenii, Poveste africană, Palmira: Timpuiri Noi (10—16 în continuare); 17; 20; 23). Făclăra spinuzărilor — cinemascop (embele seri): Gilești (10; 13; 16; 19; 22). Tomis (9; 12; 15; 18; 21; 24). Vreme păgînitor: Cultural (15; 17; 19; 21). Focșani: Patria (10; 12; 14; 16; 18; 20; 22). Regina cîntecelor: Buzetii (11; 14; 17; 20; 23). Voia (10; 12; 14; 16; 18; 20; 22). Nevasta nr. 13: Mosilor (16; 18; 20; 22). Soții în oraș: Crîșarii (16; 18; 20; 22). Măști 1960: Cosmos (16; 18; 20). Ferentari (14; 16; 18; 20; 22). O stea din din — cinemascop: Vitejii (15; 17; 19; 21). Soție pentru un australian: cinemascop: Colentina (16; 18; 20; 22). Căpitanul Fracase: cinemascop: Rahova (17; 20; 23). Cartelile: cinemascop: Progresul (11; 14; 17; 20; 23). Armata coborîtorilor: Flamurii (10; 12; 15; 18; 21). Elita: cinemascop: Lira (10; 13; 16; 19; 22). Cîntînd în ploaie: Pacea (16; 18; 20).

TELEVIZIUNE

Orele 19.00 — Jurnalul televiziunii. 19.10 — Pentru copii: Emisiunea „În pas de pas”. 19.55 — Emisiunea de știință: „Busola” vîetătorilor, de prof. Constantin Motas, om de știință emerit. 20.05 — Filmul artistic „Colaboratorul Căscat”. 21.35 — Cîntînd orchestra de muzică ușoară Xavier Cugat (III). În încheiere: buletin de știri, buletin meteorologic.

Cum e vremea

Ieri în țară: Vremea s-a menținut rece mai ales în sud și est. Cerul a fost mai mult acoperit, exceptînd Ardealul, unde a devenit schimbător. Au căzut precipitații locale sub formă de ploaie, lapoviță și ninsoare în Muntenia și Oltenia și sub formă de zăpadă la poartă din est. Temperatura aerului la ora 14 era cuprinsă între 12 și 16 grade la Cluj, Buzău și Iași; 18 grade la Dumbrăveni. În București: Vremea a fost în general umedă. A plouat slab. Temperatura maximă a aerului a fost de 7 grade.

Timpu probabil pentru zilele de 16, 17 și 18 aprilie. În țară: Vremea schimbătoare, cu cerul temporar noros. Va ploua local. Vîntul va sufla potrivit, predominant din sectorul vestic. Temperatura în creștere. Minime vor fi cuprinse între 1 grad și 11 grade, iar maximele între 8 și 18 grade. În București: Vremea schimbătoare, cu cerul temporar noros. Temperatura aerului în creștere.

PROIECTANȚII

(Urmare din pag. I-a)

dintre lucrările de recuperare a pămînturilor — cea prin care în locul apelor de bală ale lăzerului vor apărea 7—8.000 hectare de pămînt arabil — pune la muncă pompe care scoat din bală și varsă în Dunăre, zilnic 87.000 de vagoane de apă! Altele din aceste lucrări au cerut pompe speciale, al căror motor să nu poată fi inundat, lucrînd la 12 metri deasupra pompei. Există tipuri de pompe obligate să lăneze apa pînă la mai bine de o mie de metri.

Jar acestea sînt cazuri relativ simple, pentru că aici apa este așa cum o cunoaștem cu toții. În majoritatea cazurilor, însă, trebuie să te întreb: ce va purta lichidul? Apa e un mijloc de transport nu numai sub formă de ocean sau fluviu, dar și pompe aduc sau evacuează nenumerabile lucruri necesare sau dăunătoare. De îndată ce trecem de acest prag mecano — greutatea câdlorului, puterea cu care lăbește el în pompă, stăruina cu care încercă să o roadă sau s-o înlănde — tabloul se schimbă: intrăm în chimie. În împărăția agresivității, unde mai toate lichidele sînt pline de rătăcie, corosive, purtătoare de substanțe care atacă metalul, acizii și alcaline adesea turbate sub forța unor temperaturi uriașe, lichide care încetează să mai fie lichide, devenind vapori cu pumnă mai greu decît cea mai grea izbitură, iar în unele cazuri cerînd presiuni uriașe pentru a fi convinsă să pătrundă acolo unde vrea omul să le aducă.

— Toate acestea, spune șeful sectorului proiectării, sînt probleme gata rezolvate și orice specialist știe că nu e nici o lăudăroșenie dacă spunem că nu există tip de pompă pe care să nu-l putem proiecta la nevoie. Greutatea adevărată pentru noi, pompagii, începe în altă parte, și anume la imbinarea intereselor economice. Să

lăuile sau patentele pe care le-ar fi găsit necesare; la plecare, l-a spus ministrului de resort: — Al voștri mai cu unele lucruri de rezolvat, dar nu mai multe decît am și eu de făcut la mine acasă. Deocamdată, mă oblig să plasez pe piața mea două tipuri de pompe de voastre, mai bune decît cele ale furnizorilor noștri obișnuiți.

Specialiștii din citadela chimiei românești, orașul Gheorgheni Gheorgheni-Dej, au analizat pompele bucareștene pe durate de 3—4.000 de ore și, mai mult, delectîndu-se satisfăcuți, iar o întreprindere de alimentării cu apă a cumpărat pompele din cinci țări, găsind că, după două mii de ore, Hebe se simțea cel mai bine.

Nu există însă în metelul românesc sau în lichidul pompat nimic care să fie neobișnuit, iar motorul electric nu are decît rolul de a furniza energie: atunci, ce este deosebit în aceste pompe și de unde succesul unor familii?

— Familia. Vreau să zic tipo-seria, crearea unui tip care să imbine cerințele cumpărătorului cu interesele lui și ale noastre: interesul cere o pompă ieftină, adică produsă cît mai în serie, dar cerința cumpărătorului se îndreaptă spre o pompă anumită, specifică. Imbinarea specificului cu serierea — aici e cheia. Trebuie să pui întodeaund în fața uzinei o pretenție puțin mai mare decît ceea ce crede că poate realiza. Nu e invenția mea. Așa face partidul și așa s-au obținut succese în toate domeniile de activitate.

— Unei firme care a construit în țara noastră câteva uzine i s-a propus — ca să facem economii — să folosească în cazul pompelor. În locul utilajului propus de ea, pompele proiectate la uzina din București. Venită la București să vadă proiectele și uzina noastră, comparîndu-le cu ceea ce li se oferea la ei acasă, conducătorii și specialiștii firmei străine au constatat că proiectele românești constituie — așa cum au scris — „an outstanding record, and one of which you can be extremely proud”, o realizare remarcabilă, una dintre acelea de care puteți fi cîți se poarte de mîndri, iar în ce privește uzina și în special partea ei nouă, „putem să vă asigurăm că ea nu se află în lumea pînă la cele de locul al doilea”. Repet însă, nu importă altă cuvîntele, cît faptul că au renunțat la pompele furnizorilor lor renunțat.

Cu un an în urmă, un specialist cu înfîmă a fost invitat să ne viziteze, eventual să ne propună so-

lăuile sau patentele pe care le-ar fi găsit necesare; la plecare, l-a spus ministrului de resort: — Al voștri mai cu unele lucruri de rezolvat, dar nu mai multe decît am și eu de făcut la mine acasă. Deocamdată, mă oblig să plasez pe piața mea două tipuri de pompe de voastre, mai bune decît cele ale furnizorilor noștri obișnuiți.

Specialiștii din citadela chimiei românești, orașul Gheorgheni Gheorgheni-Dej, au analizat pompele bucareștene pe durate de 3—4.000 de ore și, mai mult, delectîndu-se satisfăcuți, iar o întreprindere de alimentării cu apă a cumpărat pompele din cinci țări, găsind că, după două mii de ore, Hebe se simțea cel mai bine.

Nu există însă în metelul românesc sau în lichidul pompat nimic care să fie neobișnuit, iar motorul electric nu are decît rolul de a furniza energie: atunci, ce este deosebit în aceste pompe și de unde succesul unor familii?

— Familia. Vreau să zic tipo-seria, crearea unui tip care să imbine cerințele cumpărătorului cu interesele lui și ale noastre: interesul cere o pompă ieftină, adică produsă cît mai în serie, dar cerința cumpărătorului se îndreaptă spre o pompă anumită, specifică. Imbinarea specificului cu serierea — aici e cheia. Trebuie să pui întodeaund în fața uzinei o pretenție puțin mai mare decît ceea ce crede că poate realiza. Nu e invenția mea. Așa face partidul și așa s-au obținut succese în toate domeniile de activitate.

— Unei firme care a construit în țara noastră câteva uzine i s-a propus — ca să facem economii — să folosească în cazul pompelor. În locul utilajului propus de ea, pompele proiectate la uzina din București. Venită la București să vadă proiectele și uzina noastră, comparîndu-le cu ceea ce li se oferea la ei acasă, conducătorii și specialiștii firmei străine au constatat că proiectele românești constituie — așa cum au scris — „an outstanding record, and one of which you can be extremely proud”, o realizare remarcabilă, una dintre acelea de care puteți fi cîți se poarte de mîndri, iar în ce privește uzina și în special partea ei nouă, „putem să vă asigurăm că ea nu se află în lumea pînă la cele de locul al doilea”. Repet însă, nu importă altă cuvîntele, cît faptul că au renunțat la pompele furnizorilor lor renunțat.

Cu un an în urmă, un specialist cu înfîmă a fost invitat să ne viziteze, eventual să ne propună so-

lăuile sau patentele pe care le-ar fi găsit necesare; la plecare, l-a spus ministrului de resort: — Al voștri mai cu unele lucruri de rezolvat, dar nu mai multe decît am și eu de făcut la mine acasă. Deocamdată, mă oblig să plasez pe piața mea două tipuri de pompe de voastre, mai bune decît cele ale furnizorilor noștri obișnuiți.

Specialiștii din citadela chimiei românești, orașul Gheorgheni Gheorgheni-Dej, au analizat pompele bucareștene pe durate de 3—4.000 de ore și, mai mult, delectîndu-se satisfăcuți, iar o întreprindere de alimentării cu apă a cumpărat pompele din cinci țări, găsind că, după două mii de ore, Hebe se simțea cel mai bine.

Nu există însă în metelul românesc sau în lichidul pompat nimic care să fie neobișnuit, iar motorul electric nu are decît rolul de a furniza energie: atunci, ce este deosebit în aceste pompe și de unde succesul unor familii?

— Familia. Vreau să zic tipo-seria, crearea unui tip care să imbine cerințele cumpărătorului cu interesele lui și ale noastre: interesul cere o pompă ieftină, adică produsă cît mai în serie, dar cerința cumpărătorului se îndreaptă spre o pompă anumită, specifică. Imbinarea specificului cu serierea — aici e cheia. Trebuie să pui întodeaund în fața uzinei o pretenție puțin mai mare decît ceea ce crede că poate realiza. Nu e invenția mea. Așa face partidul și așa s-au obținut succese în toate domeniile de activitate.

— Unei firme care a construit în țara noastră câteva uzine i s-a propus — ca să facem economii — să folosească în cazul pompelor. În locul utilajului propus de ea, pompele proiectate la uzina din București. Venită la București să vadă proiectele și uzina noastră, comparîndu-le cu ceea ce li se oferea la ei acasă, conducătorii și specialiștii firmei străine au constatat că proiectele românești constituie — așa cum au scris — „an outstanding record, and one of which you can be extremely proud”, o realizare remarcabilă, una dintre acelea de care puteți fi cîți se poarte de mîndri, iar în ce privește uzina și în special partea ei nouă, „putem să vă asigurăm că ea nu se află în lumea pînă la cele de locul al doilea”. Repet însă, nu importă altă cuvîntele, cît faptul că au renunțat la pompele furnizorilor lor renunțat.

Cu un an în urmă, un specialist cu înfîmă a fost invitat să ne viziteze, eventual să ne propună so-

lăuile sau patentele pe care le-ar fi găsit necesare; la plecare, l-a spus ministrului de resort: — Al voștri mai cu unele lucruri de rezolvat, dar nu mai multe decît am și eu de făcut la mine acasă. Deocamdată, mă oblig să plasez pe piața mea două tipuri de pompe de voastre, mai bune decît cele ale furnizorilor noștri obișnuiți.

Specialiștii din citadela chimiei românești, orașul Gheorgheni Gheorgheni-Dej, au analizat pompele bucareștene pe durate de 3—4.000 de ore și, mai mult, delectîndu-se satisfăcuți, iar o întreprindere de alimentării cu apă a cumpărat pompele din cinci țări, găsind că, după două mii de ore, Hebe se simțea cel mai bine.

Nu există însă în metelul românesc sau în lichidul pompat nimic care să fie neobișnuit, iar motorul electric nu are decît rolul de a furniza energie: atunci, ce este deosebit în aceste pompe și de unde succesul unor familii?

— Familia. Vreau să zic tipo-seria, crearea unui tip care să imbine cerințele cumpărătorului cu interesele lui și ale noastre: interesul cere o pompă ieftină, adică produsă cît mai în serie, dar cerința cumpărătorului se îndreaptă spre o pompă anumită, specifică. Imbinarea specificului cu serierea — aici e cheia. Trebuie să pui întodeaund în fața uzinei o pretenție puțin mai mare decît ceea ce crede că poate realiza. Nu e invenția mea. Așa face partidul și așa s-au obținut succese în toate domeniile de activitate.

— Unei firme care a construit în țara noastră câteva uzine i s-a propus — ca să facem economii — să folosească în cazul pompelor. În locul utilajului propus de ea, pompele proiectate la uzina din București. Venită la București să vadă proiectele și uzina noastră, comparîndu-le cu ceea ce li se oferea la ei acasă, conducătorii și specialiștii firmei străine au constatat că proiectele românești constituie — așa cum au scris — „an outstanding record, and one of which you can be extremely proud”, o realizare remarcabilă, una dintre acelea de care puteți fi cîți se poarte de mîndri, iar în ce privește uzina și în special partea ei nouă, „putem să vă asigurăm că ea nu se află în lumea pînă la cele de locul al doilea”. Repet însă, nu importă altă cuvîntele, cît faptul că au renunțat la pompele furnizorilor lor renunțat.

Cu un an în urmă, un specialist cu înfîmă a fost invitat să ne viziteze, eventual să ne propună so-

ÎNALTA CALITATE A PRODUSELOR o cauză generală a oamenilor muncii

Efecte economice complexe

Calitatea înaltă a produselor constituie o trăsătură caracteristică a economiei moderne, oglindind nivelul dezvoltării industriale, având o puternică înfrînere asupra progresului economic în ansamblu. În țara noastră, îmbunătățirea continuă a calității produselor se înțelegează organic în procesul general de dezvoltare ascendentă a economiei naționale, de valorificare în condiții optime a resurselor materiale și de muncă.

Partidul nostru a pus în atenția generală a oamenilor muncii acest important obiectiv economic. Ca un fir roșu, sarcina îmbunătățirii calității produselor străbate documentele partidului din ultimii ani, orientând hotărât activitatea tuturor întreprinderilor noastre. Această activitate a dat roade. Industria noastră fabrică astăzi numeroase produse — mașini, utilaje, produse chimice, petroliere, siderurgice, din lemn, bunuri de consum — care pot sta cu succes alături de mărfuri similare de pe piața mondială. În îmbunătățirea calității produselor își găsește o reflectare sintetică îndeplinirea obiectivelor importante trasate de Congresul al III-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea economiei naționale.

Planul C.C. al P.M.R. din 30 noiembrie — 1 decembrie 1964 și sesiunea Marii Adunări Naționale de la sfârșitul anului trecut au relevat că în etapa actuală pe care o parcurge economia noastră națională, când se intensifică procesul de diversificare a producției și crește complexitatea ei, când progresul tehnic rapid implică schimbări corespunzătoare în structura producției, în tehnologia de fabricație, îmbunătățirea continuă a calității produselor este un obiectiv esențial al întregii activități economice, un element determinant al mersului înainte, în ritm susținut, al economiei naționale.

Oricum progres în ridicarea calității producției are efecte pozitive asupra tuturor domeniilor vieții economice. Nivelul tehnic înalt, calitatea superioară a mașinilor, utilajelor și instalațiilor produse de industria constructoare de mașini influențează asupra eficienței economice a investițiilor, asupra indicatorilor tehnico-economici ai întreprinderilor unde sînt folosite. Construită în țară, instalația de distilație atmosferică și în vid de la Rafinăria Brazi permite, datorită caracteristicilor ei tehnice, realizarea unei economii anuale în valoare de 27 milioane de lei, sporirea productivității muncii cu peste 150 la sută față de instalațiile vechi, precum și îmbunătățirea calității benzinei prin ridicarea cifrei octanice. Tractoarele U-650, fabricate la uzinele „Tractorul”-Brașov, prin performanțele lor, au dat posibilitate tractoriștilor să obțină în exploatarea sporuri de productivitate de 25—30 la sută față de cea a tipului precedent de tractor și să reducă cu 13—15 la sută consumul de combustibil. Este limpede că produsele de cea mai bună calitate sînt și cele mai economice.

O legătură nemijlocită există între ridicarea calității producției și valorificarea superioară a resurselor naturale ale țării. Prin realizarea de mașini cu performanțe tehnico-economice înalte, de benzine cu cifre octanice ridicate, de sortimente finite superioare din lemn, valoarea produselor obținute dintr-o tonă de metal, fier, lemn a crescut considerabil în anii șesenalului. Dezvoltarea producției de mase plastice, de fire și fibre sintetice permite, de asemenea, fabricarea de produse mai durabile, de calitate superioară, lărgind baza de materii prime și sporind eficiența utilizării resurselor naturale. Calitatea produselor exercită o influență favorabilă asupra ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii. Bunurile de consum de calitate superioară sînt mai rezistente, au o valoare de întreținere ridicată, satisfăcînd într-o măsură mai mare cerințele și exigențele populației. Cumpărînd produse de mai bună calitate, mai durabile și mai frumuse, oamenii muncii fac economii, au o posibilitate suplimentară de satisfacere a cerințelor lor. Totodată, întrucît bunurile de consum de calitate sînt solicitate cu prioritate, ele nu stau mult timp în rețeaua comercială — iar aceasta contribuie la reducerea stocurilor și la accelerarea vitezei de rotație a mijloacelor circulante.

După cum se vede, îmbunătățirea calității producției are o multitudine de efecte. În ultimii instanți, aceasta se reflectă asupra creșterii veniului național. Evident, mașinile, utilajele și instalațiile, care din punct de vedere al parametrilor și al durabilității răspund cerințelor tehnice celor mai înaintate, asigură sporierea în ritm rapid a productivității muncii sociale; totodată, într-o perioadă determinată de timp, o parte mai mică din produsul social este afectată pentru înlocuirea fondurilor fixe uzate. Ca rezultat, crește veniul național. Aceasta înseamnă noi posibilități de mărire a fondului de acumulare, de inițiere a unor noi măsuri pentru ridicarea sistematică a nivelului de trai. Tocmai de aceea îmbunătățirea continuă a calității produselor constituie un element determinant al progresului întregii economii și o cauză generală a oamenilor muncii. Tocmai de aceea, înțelegînd sensul adînc al acestei sarcini centrale puse de partid, colectivele de întreprinderi acționează hotărât pentru a ridica la un nivel mereu mai înalt calitatea produselor.

Partidul a subliniat că problemele calității și ale economiilor în producție trebuie soluționate într-o justă îmbinare. Tutoare le este evidentă importanța luptei pentru reducerea prețului de cost în sporierea acumulărilor statului.

Dar orice reducere a prețului de cost este eficientă numai atunci cînd toate măsurile luate în această direcție vizează concomitent ridicarea calității produselor. Oricum micșorarea cheltuielilor de producție pe seama calității duce în fapt nu la realizarea de economii, ci la irrosirea de muncă și materiale, la pierderi pentru întreprinderi, pentru economia națională.

Chiar și în cazul cînd pentru perfecționarea mașinilor și utilajelor ce se produc sînt necesare, la un moment dat, cheltuieli suplimentare, economia națională este avantajată. De ce? Aceasta pentru că un randament mai ridicat, o durabilitate mai mare echivalează cu însemnate economii de mijloace materiale și bănești pentru societate. La uzinele „Hidromecanică” din Brașov s-a îmbunătățit anul trecut considerabil nivelul tehnic și calitativ al convertizorului hidraulic de cuplu de 750 CP; a sporit perioada de funcționare și s-au redus cheltuielile de exploatare. Anumite cheltuieli de fabricație făcute în plus au fost compensate cu prisosință prin creșterea calitatii, prin economii în exploatare.

Nu trebuie scăpat nici o clipă din vedere caracterul dinamic al noțiunii de calitate. Progresul tehnic se desfășoară năvălic. El nu permite nimănui să facă „pauze”, să se limiteze la ceea ce s-a realizat într-o anumită perioadă. În domeniul calității trebuie mers pe un drum ascendent, căci altfel ceea ce este astăzi bun sau foarte bun poate să devină la un moment dat necorespunzător, dacă nu se perfecționează continuu, dacă se pierde perspectiva, dacă nu se ține seama de evoluția tehnicii.

Confruntarea nivelului calitativ al produselor cu realizările tehnice mondiale constituie o necesitate permanentă în acțiunea de îmbunătățire a calității, elită a produselor cerute de economia națională, cit și a celor destinate exportului. Produsele industriale reprezintă astăzi circa patru cincimi din exportul țării. Eventuale produsele exportate se înfîde de la instalații complete de foraj, tractoare, autocamioane, motoare electrice, pînă la produse din lemn, țesături, încălțăminte și altele. Se poate aprecia că producția de calitate superioară și convenabilă din punct de vedere economic constituie baza competitivității produselor noastre pe piața mondială.

Economia noastră socialistă dispune de posibilități optime pentru a ridica continuu nivelul calitativ al produselor. Caracterul complex al problemei calității, determinat de faptul că este legată de specificul fiecărui produs, al fiecărei întreprinderi, impune ca soluționarea ei să se facă diferențiat, de la caz la caz, prin măsuri concrete, multilaterale, luate în mod permanent pe toate treptele procesului de fabricație. Important este ca planurile M.T.O. întocmite la începutul acestui an să fie mereu îmbunătățite cu măsuri eficiente, fiind seama de cerințele producției, de ceea ce apare nou în tehnică. Succesul activității colectivelor de întreprinderi în acest domeniu este indisolubil legat și de stabilirea celor mai potrivite criterii care să caracterizeze cel mai complet nivelul calitativ al produselor; aceste criterii să se cristalizeze în standarde just orientate și elastice, încît să permită aprecierea calității nu în mod static, ci prin prisma îmbunătățirii ei continue.

Acțiunea de ridicare a calității nu are loc în mod spontan. Prin planurile de stat se stabilesc sarcini concrete în acest domeniu pentru fiecare întreprindere și ramură, fiind seama de cerințele crescînde ale economiei. Cu ajutorul pirghii economice de care dispune, statul influențează activ îmbunătățirea calității în strînsă interdependență cu celelalte laturi ale activității întreprinderilor. În aceasta constă unul din avantajele economiei noastre planificate.

La o examinare atentă se desprinde necesitatea corelării mai judicioase între anumiți indicatori care stimulează întreprinderile în realizarea cantitativă a producției și cerințele mereu crescînde de îmbunătățire a calității produselor. În orice caz, practica a confirmat că astăzi nu mai este suficient să se aprecieze activitatea întreprinderilor din unele ramuri în acest domeniu numai după ponderea produselor de calitate superioară față de total, după procentul de rebuturi, după reclamațiile de la beneficiari, refuzurile de plată sau stocurile de produse finite.

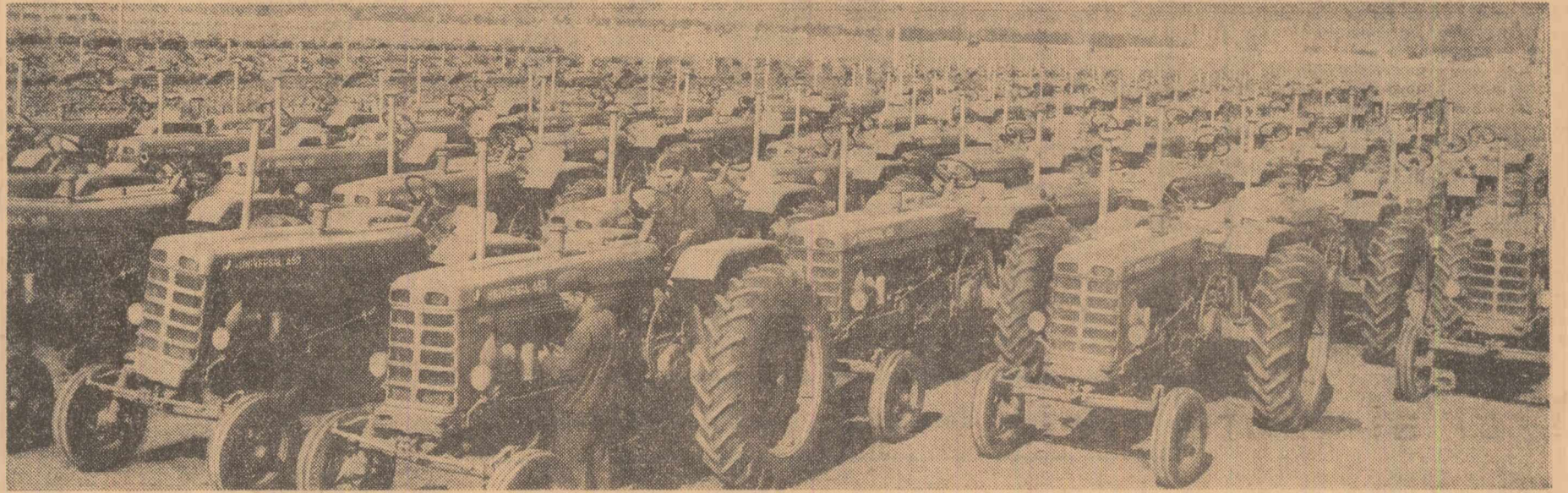
Tot mai mulți economiști apreciază eficiența extinderii prețurilor cu ridicata diferențiale pe calități care, fiind aplicate în anumite ramuri, au permis ca realizările în domeniul îmbunătățirii calității produselor să se reflecte pozitiv în valoarea producției, în volumul de beneficii, asupra rentabilității; ele contribuie astfel în mod efectiv la sporierea cointeresării colectivelor de întreprinderi. Nu este lipsită de interes nici elaborarea unei metodologii cu ajutorul căreia să se determine precis economiile ce se obțin prin îmbunătățirea calității produselor, alt în fabricație, cit și în exploatare. Această problemă ar merita să fie în mod aprofundat analizată și în literatura economică.

Experiența acumulată pînă acum de oamenii muncii din industria noastră socialistă cheazășugăsește obținerea de noi realizări în activitatea lor rodnică pentru traducerea în viață a sarcinilor puse de partid în domeniul îmbunătățirii continue a calității produselor.

Mircea ANGELESCU
Petre NEDELICU

Într-una din secțiile fabricii de încălțăminte „Flacăra roșie” din Capitală

Modernele tractoare U-650, apreciate în țară și peste hotare

Soluționarea cu înaltă competență a problemelor deosebit de complexe ale ridicării calității produselor se circumscrie în sfera activității de zi cu zi a organelor și organizațiilor de partid din orașul Brașov, stăruindu-se pe cele mai concentrate atenția colectivelor de întreprinderi spre ceea ce este actual și esențial, imprimînd o eficacitate sporită muncii depuse în secțiile de concepție, în toate compartimentele producției. Aprecierile de care se bucură în țară și peste hotare tractoarele U-650, utilajele pentru instalații de foraj, rumenii realizați la Brașov sînt mărturie ale capacității creatoare a oamenilor muncii din întreprinderile respective, ale hotărîrii lor de a transpune în viață sarcina esențială pusă de partid în fața întregii economii — creșterea nivelului calitativ al produselor.

Comitetul orășenesc de partid Brașov, îndrumat și controlat în mod diferențiat activitatea economică, a ajutat organizațiile de partid din întreprinderi să inițieze un șir de acțiuni pentru a asigura o largă și activă participare a muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor la ridicarea pe o treaptă superioară a calității produselor. În diferite fabrici și uzine au fost trimise colective alcătuite din ingineri, tehnicieni și activiști de partid, buni conducători ai problemelor specifice întreprinderilor și ramurilor respective, care au dat un sprijin competent comitetelor de partid și birourilor organizațiilor de bază, ajutîndu-le să pătrundă în miezul problemelor tehnice și economice. Într-un timp, calitatea aparatului electric fabricat la întreprinderea „ELECTROPRAC” din Săcele nu corespundea exigențelor sporite ale beneficiarilor. Un colectiv din cadrul comisiei economice s-a deplasat în întreprindere pentru a sprijini comitetul de partid în soluționarea problemelor ivite. A fost examinat întregul proces tehnologic, s-au făcut calcule și studii la serviciile tehnice. În urma unor eforturi unite — căci, concomitent, comisiștii de aici li s-a cerut să întărească exigența la execuția pieselor — s-a obținut o creștere simțitoare a durabilității în exploatare a aparatelor.

Colectivul trimis în uzină nu s-a reținut să rezolve numai problema încredințată inițial. Sesizînd anumite lipsuri și în alte secționare, el a propus conducătorii administrației să aplice o serie de măsuri pentru ridicarea performanțelor tehnice ale unor produse. Aceste măsuri priveau reproiectarea unor tipuri de motoare asincrone, perfecționarea tehnologiei de fabricație, întărirea asistenței tehnice și a controlului de calitate în toate schimburile.

În Brașov există însă cîteva zeci de întreprinderi. Oricît de utile se dovedesc a fi analizele inițiate de comitetul orășenesc, nu este posibil — iar în unele cazuri nici necesar — să fie elec-

partid din întreprinderi să se ocupe în deapropo de perfecționarea activității serviciilor tehnice, a cunoștințelor de specialitate ale oamenilor de la planșă. Organizația de bază de la serviciile tehnice ale uzinelor „Steagul roșu” a analizat, pe baza unor studii aprofundate, în adunări generale, aportul comunistilor la întocmirea unor proiecte de calitate în termenele prevăzute. Aici, munca politică se desfășoară în forme concrete, corespunzătoare specificului de lucru: convorbiri între cadre tehnice cu o bogată experiență profesională și tineri proiectanți despre noile realizări în domeniul construcțiilor auto din țară și de peste

un sprijin mai substanțial din partea Institutului politehnic în îmbunătățirea caracteristicilor tehnico-funcționale ale produselor. Cu acest prilej s-a lucrat și măsura de a se iniția pe lângă Institut un centru de documentare tehnică, spre a putea fi valorificat un bogat material, puțin cunoscut, aflat în uzine.

Unele organizații de partid din întreprinderi, deși sesizează că acestea mai livrează produse nesatisfăcătoare calitativ, nu intervin prompt pentru a înlătura cauzele care determină o astfel de situație. În trimestrul I, Fabrica de hîrtie Zărnești a trimis Combinatul chimic din orașul Victoria o cantitate însemnată de celuloză de slabă calitate. Am intrat într-un nou trimestru, dar comitetul de partid al fabricii de hîrtie nici nu și-a exprimat măcar intenția de a analiza și lua măsuri hotărîte în această privință. Așteptăm să mai treacă încă trei luni?

În mai toate întreprinderile din oraș, întrecerea socialistă se desfășoară enuziat, organizațiile de partid, comisiștii orientînd inițiativa muncitorilor și tehnicienilor spre probleme-cheie ale ridicării calității producției. Ne dăm seama că în ce privește aducerea pe primul plan al întrecerii a realizării acestui indicator de bază mai este încă mult de făcut. Biroul comitetului orășenesc de partid va trebui să îndrume și mai atent activitatea consiliului local al sindicatelor pentru a găsi mijloacele și formele necesare să stimuleze și mai mult, în întrecerea socialistă, lupta pentru calitate.

Oamenii muncii din fabricile și uzinele orașului Brașov, deap, sub conducerea organizațiilor de partid, eforturi susținute pentru a ridica pe o treaptă tot mai înaltă nivelul calitativ al producției. Bizuindu-se pe experiența acumulată și dezvoltînd-o necontenit, ei sînt hotărîți să realizeze și să livreze produse superioare calitativ, corespunzătoare cerințelor economiei naționale.

Ing. Mihai BACIU
secretar al Comitetului orășenesc de partid Brașov

O SARCINĂ CENTRALĂ A MUNCII DE PARTID

tuate în același timp peste tot. Întrucît experiența și capacitatea organizatorică ale comitetelor de partid din marile uzine au crescut mult, acestea au fost îndrumate să antreneze specialiștii proprii la rezolvarea unor probleme izvorite din cerințele ridicării calității producției. A intrat în obișnuința comitetului de partid de la uzinele „Tractorul” de a organiza analize și studii pe probleme specifice secțiilor și atelierelor. Aici, cîteva colective au examinat în secțiile motor, șasiu, prese, modul de aplicare a tehnologiei moderne; în alte întreprinderi s-a studiat influența pe care o are aprovizionarea cu materii prime și materiale de bună calitate asupra performanțelor produselor finite.

Biroul comitetului orășenesc a orientat pe secretarii și instructorii, precum și pe membrii birourilor organizațiilor de

hotare, recenzii de cărți tehnice; la unele simpoziioane și discuții sînt invitați și oameni de știință, cadre didactice din învățămîntul superior. Proiectele sînt convînturate sistematic cu rezultatele obținute în producție, sînt examinate atent sugestiile și observațiile muncitorilor și cadrelor tehnice. Rezultatele acestei activități se oglindesc în caracteristicile tehnico-funcționale superioare ale noulor tipuri de autoca-mioane.

Comitetul orășenesc de partid inițiază periodic discuții și consultări între ingineri din întreprinderi, profesori și alte cadre didactice de la Institutul politehnic din localitate. Îndeosebi pentru soluționarea unor probleme care necesită un efort comun al specialiștilor din oraș. La începutul acestui an s-a organizat o discuție unde s-au prezentat mai bine cîtăle prin care uzinele „Tractorul” și „Steagul roșu” pot primi

A trecut un trimestru CUM SE ÎNDEPLINESC PLANURILE DE MĂSURI?

Zilele trecute, ziarul nostru a organizat o anchetă în cîteva întreprinderi asupra modului în care se aplică prevederile planurilor de măsuri tehnico-economicice privind îmbunătățirea calității produselor. Iată constatările făcute cu acest prilej.

C. I. L. - Brăila

La Combinatul de industrializare a lemnului din Brăila, cea mai importantă dintre măsurile pentru îmbunătățirea calității produselor se referă la introducerea unei noi rețete tehnologice de fabricație.

„Un studiu întreprins în trimestrul IV al anului trecut din inițiativa organizației de partid — ne-a spus tovarășul ing. Ion Cursaru, directorul combinatului — a dus la concluzia că, din cauza timpului de presare prea lung, calitatea produselor finite era diminuată. Din literatura de specialitate a fost ales și experimentat în combinat un adeziv nou, care scurtează durata de presare cu aproximativ 2 minute. Dar folosirea lui impunea schimbări esențiale pe întregul flux tehnologic, determină o „reacție în lanț”. În ce au constat toate aceste schimbări?

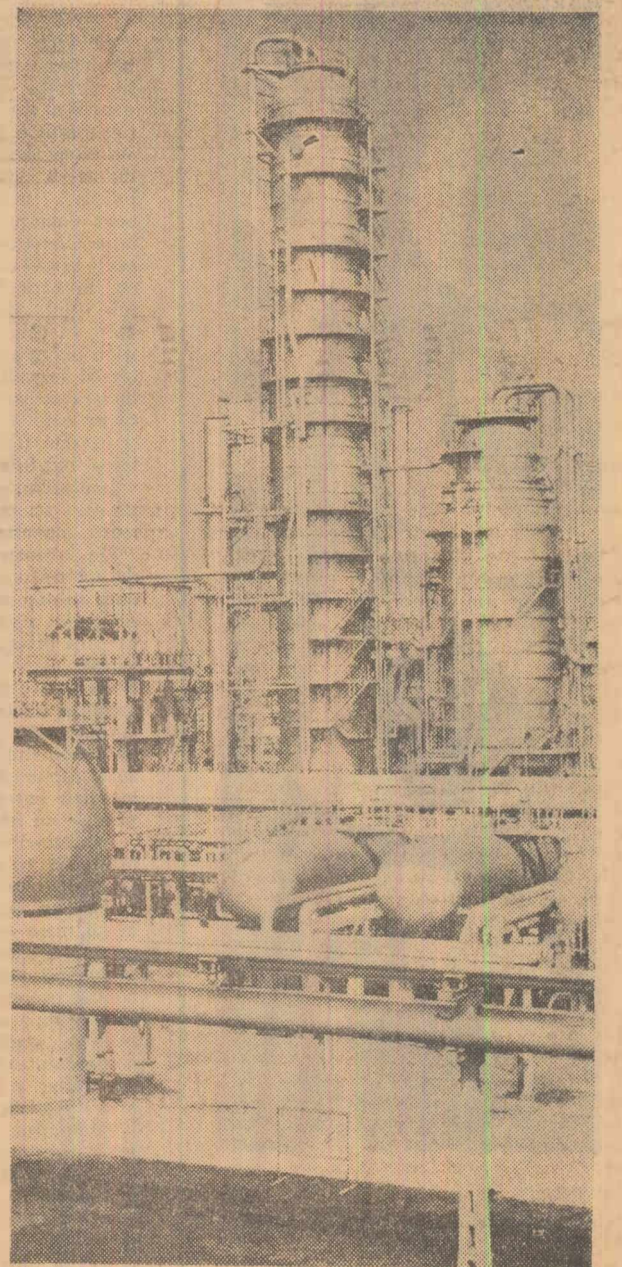
În primul rînd, a fost necesară mărirea capacității de așchiere a lemnului. Serviciul mecanic-sef a adaptat — repet — a adaptat, nu improvizat — într-un timp scurt o mașină pentru așchii de față, la care să se poată produce și cele de miez. Pentru asigurarea unui volum crescut de așchii uscate s-a trecut imediat la un tiraj forțat al cuptorului. Casetele de la linia a II-a tehnologică au fost înlocuite cu dispozitive speciale, care realizează o

presare rapidă, uniformă. În sfîrșit, a fost micșorat timpul de presare la utilajul tehnologic principal, presa caldă, corespunzător cerinței noului adeziv. Toate aceste măsuri s-au realizat simultan”.

Cu umare a tuturor măsurilor aplicate, încă din trimestrul I s-a atins nivelul prevăzut pentru al doilea semestru al anului la sortimentele de plăci aglomerate de calitate superioară. „Măsurile aplicate pînă în prezent — a subliniat tovarășul Gheorghe Andriaș, secretarul comitetului de partid — ar putea avea o eficiență și mai mare dacă sortarea plăcilor aglomerate din lemn s-ar face cu mai multă exigență, dacă s-ar respecta disciplina tehnologică. În prezent se iau măsuri suplimentare de ridicare a calificării sortatorilor, de întărire a controlului între faze al calității producției, îndeosebi în schimburile II și III”.

„Flacăra roșie” București

Colectivul fabricii de pielărie și încălțăminte „Flacăra roșie” din Capitală — întreprindere modernizată în ultimii ani — se străduiește să obțină progrese în îmbunătățirea calității produselor. Întregul proces

Coloanele argintii ale instalației de distilație atmosferică și în vid de la Rafinăria Brazi

viața culturală

NOUL ȘI PSEUDOINOVAȚIA ARTISTICĂ

Ne aducem aminte de toți de interminabilele discuții despre „profilul” teatrului, despre necesitatea diferențierii scenelor ca repertoriu, manieră de joc, concepție asupra spectacolelor etc. După un timp, cuvântul „profil” a început să apară din ce în ce mai rar în articolele de specialitate și atât că stagiunea în curs, fără tam-tam, fără teoretizări snoabe, dar răspuns, am impresia, pentru prima dată real, acestui deziderat. Cel puțin în București, sezonul teatral 1964—1965 lasă să se întrevadă perspectivele unor teatre cu o personalitate distinctă care, constatând existența unui nivel mediu ridicat al spectatorului, caută să propună publicului modalități diferite de exprimare artistică.

Activitatea artistică a unor instituții ce nu se vor tributare modele, ci unei concepții clare despre teatru ca oglindă realistă a vremii sale, presupune o capacitate autocritică de analizare a propriilor rezultate, o respingere consecventă a tot ce e vetust și o posibilitate de detectare a adevăratei inovații. Noul, în arta noastră scenică, izvoarește din contactul viu al teatrului cu lumea socialistă pe care el o reflectă, cu mediul social nou, cu tot ce preocupă astăzi publicul înnoit al sălilor de spectacole. Reușita depinde, fără doar și poate, în primul rând, de gradul de cultură atins de un ansamblu.

Improvizatorii și „urechiștii” nu pot avea nici o șansă de izbândă, deoarece prin însăși structura lor nu sunt capabili de un efort pe durată mai lungă. Improvizarea poate naște focuri de artificii, dar realizarea unui spectacol de profunzime ca, de exemplu, „Luna dezmostenilor”, presupune mult, mult mai mult. Sobrietatea reprezentărilor pe scena Teatrului „C. Nottara”, ca și subtilitatea metaforelor scenice, vițioarea neontentivă a interpretării, analiza teatrală născută a textului prin intermediul spectacolului, dovedește o gândire cultă, o profunzime analitică, o fugă de ostentativitate exhibiționistă.

Expresivitatea scenică, bogăția mijloacelor ajutătoare cuvintului nu se reduce la o singură modalitate, decretată eminemant „modernă”. Cultura unui colectiv teatral poate, în acest sens, să fie detectată prin multitudinea, aparent contradictorie, a formelor de reprezentare, ce nu neagă dorința legitimă de profilare a unui anumit teatru, deoarece nu forma, ci conținutul de idei se cere unitar gândit în perspectiva mai multor stagiuni. Activitatea Teatrului de Comedie poate fi elocventă, fără a pretinde că aici s-a realizat totul. Am credința că o analiză a stagiunilor ce s-au succedat de la înființarea sa, ar putea face să se înțeleagă acceptivitatea pe care astăzi o capătă cuvântul „profil”, noțiunea de „teatru ce-și caută personalitatea proprie”. Spectacole diferite ca stil de montare urmăresc însă un dublu țel comun — acela de a răspunde marilor probleme ce interesează publicul nostru prin mijloacele satirice, i-aș spune poate paradoxal tragi-comică, și de a găsi fiecărui text în parte o expresivitate ce nu se vrea facilă, neînsemnând că se dorește alambicată, bună pentru un cerc restrâns.

„Urechisții” pe care li pomeneam mai înainte — și, de ce ne-am feri să mărturisim, se mai prac-

tică sistemul lor și chiar cu succes cîte o dată — „urechiștii”, spun, sint cei care înlocuiesc căutarea cu moda. Informațiile prinse din zbor, ce țin loc de studiu, joacă însă fetele și nu rareori te faci să aplici metode „în vogă” unor piese ce nu le cer, nu le vor și nu le suportă, unor idei ce se văd astfel siluete. Cad din această cauză piese bune și se creează noi prejudecăți, la fel de solide ca cele vechi, în legătură cu un public ce, chipurile, n-ar înțelege textele sau concepțiile innoitoare — ceea ce e profund fals. Cu excepția spectacolelor de la Teatrul Național, Cehov a avut o asemenea soartă, atmosferizarea de dragul atmosferizării făcând să se nască impresia că am avea de a face cu texte plicticoase, lipsite de acțiune (impresie falsă, care determină și azi teatrele să ezite de a se apropia de piesele acestui mare drama-

Puncte de vedere despre spectacolul de teatru

turg). În unele cazuri Brecht a fost într-un asemenea fel „epicizat” și „distanțat” încît s-a distanțat și de spectatori.

Un teatru cult înțelege noul nu ca ceva echivalent cu o formă prestabilă, inventată sau importată. El nu confundă noul cu gustul unui creator sau altui, momentan bine cotat la „bursa artistică”, nu-l limitează la o singură posibilitate. El nu pune Brecht în „anul Brecht”, Ionescu sau O'Neill pentru că i-au mai jucat patru teatre înainte, piese originale pentru că se apropie „decada dramatică originală” și piese cu roluri pentru tineri doar cu ocazia concursurilor. Nu are impresia că simpla lectură a lui Ian Kott te scutește să cauți, să cunoști tu, prin tine însuși, pe Shakespeare sau că Esslin, cu cartea lui despre teatrul absurdului, îți arată singura cale pentru a fi „modern”.

Artiștii cult poate și trebuie să lubească mai mulți autori, fără însă a fi azi „geantul teatrului” total și mine al celui antitotal, luni 1 martie absurd și simbată 30 octombrie antiabsurd. Studiul, respectul meseriei, disciplina de creație sînt apanajul realizatorilor (actori, scenografi, regizori etc.) profesioniști. Pentru că profesionist se poate numi doar acela care în afară de talent intuitiv mai are încă „ceva”. Ceva ce se câștigă în ani. Ceva ce îți dă pondere și face creatoare neliniștea pe care firească o încerci în fața fiecărui text nou. Pregătirea multilaterală nu e o gogorită, nu e necesară doar celor lipsiți de har. Așa cum spunea Louis Jouvet, adevărații artiști sînt continuatori, căci orice inovație își are rădăcina într-o experiență anterioară și determină o reacție în viitor. A continua înseamnă a nu ignora ce e valoros din ceea ce s-a făcut. Asta te fereste de pericolul de a porni continuu de la zero, te fereste să te crezi inovator cînd, de fapt, inventezi ce a fost de mult inventat.

Ignorînd pe Pirandello, poți cădea însă lesne în plasa întinsă de unii „novatori” contemporani. Uitînd de Shakespeare, cu greu vei înțelege adevăratele valori ale teatru-

lui de azi. Büchner a scris, încă în secolul trecut, teatrul epic. Marele merit al lui Brecht n-a fost, deci, această invenție, ci modul genial de a o aplica la o anumită societate, la un anumit stadiu de relații sociale. De-a constata că forma epică convine cel mai bine lucrurilor pe care voia să le spună, să le demostreze, unind în mod firesc didacticul și poetul.

Absurdul — înțeles ca o modă — duce la asemenea aplicații hilare încît ajungi să citești că o comedie de moravuri a devenit, pe o anumită scenă, un spectacol absurd la propriu, din care nu se înțelege nimic, dar în care chipurile s-a inovat, s-a folosit o „expresivitate maximă” atît de „totală”, încît a devenit o șaradă de neexplicat. (Mă refer la o notă din „Contemporanul” despre spectacolul „Pasiunea vitaminelor”, prezentat de Teatrul din Ploiești). Unii, în

Puncte de vedere despre spectacolul de teatru

loc să încerce să afle ce înseamnă „epic”, s-au multumit să pună enunțuri brechtiene la orice piesă cu mai mult de două tablouri și deh! erau moderni. Teatrul nu e doar cuvînt — au auzit alții — și fiecare replică a început să fie însoțită de trei gesturi și chipurile se face teatru „total”, iar dacă gesturile mai sint și mecanice, e și mai „total”, iar dacă n-au pentru spectator nici un înțeles, sintem la o adevărată reprezentare de „avangardă”. Dar orice modalitate de teatru se justifică doar dacă este la locul ei, acolo unde are un sens, corespunzător textului și spectacolului, iar nu imprimată și transpusă după ureche. „Epic” sau „absurd”, teatrul e teatru numai dacă are ceva de spus.

Din fericire, o multime de spectacole ale acestei stagiuni dovedesc seriozitate și inovare, pun în lumină un real spirit cultural, căutări creatoare. E drept însă că moda dă încă multă bătaie de cap. Și nu e de mirare că mondanii adevați, pentru că e o capodoperă a genului, mi s-a sugerat să găsesc, măcar teoretic, o imbinare cu una din tendințele la preț. Comical are, de cînd lumea, un dram sau chiar mult mai mult, de absurd; hai deci, mi s-a spus, să-l facem pe autorul de vedevărie strămoșul „absurzorilor”.

Umorul poate fi escamotat prin alambicare; hai să facem o comedie „profundă”, adică una la care se cascade. Și nu e absurd să te plictisești la comedie? Ba da! Deci am fi la zi. Că altfel poate sintem considerați ușurei, risul ușurind, sau, doamne ferește, vulgari — pentru că eroii se sărută fără a face concomitent semne cabalistice din brațul drept.

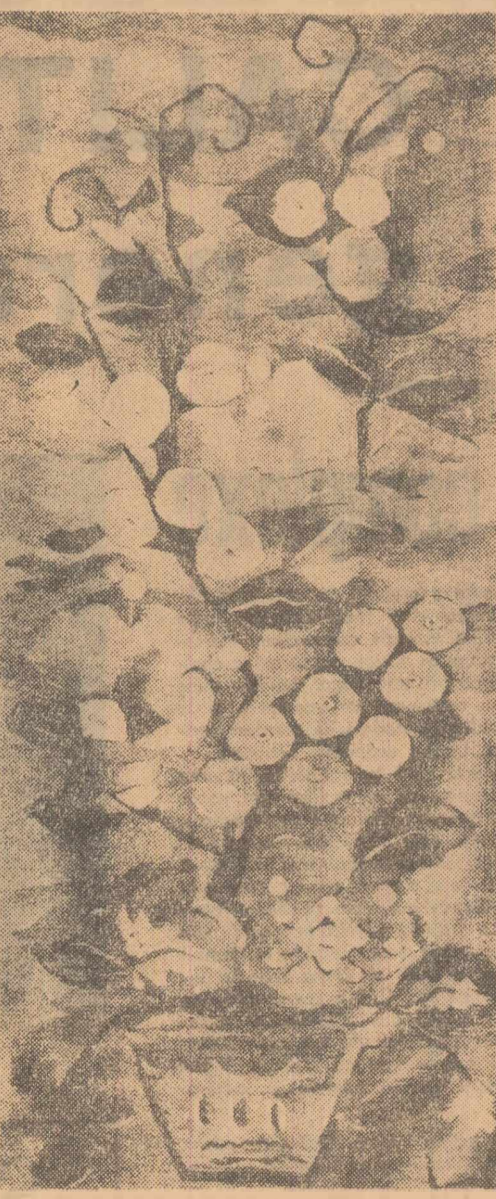
Un teatru cult însă trebuie să aibă curajul de a înfrunta asemenea păreri conjuncturale. Așa cum dramaturgia este diversă ca gen și preocupări, făcînd loc, cînd e bine scrisă, tragediei și satirei, dramei psihologice și vodevilului, cu drepturi egale, din care cauză a avut posibilitatea de a fi de-a lungul veacurilor un „bun de larg consum” al spectatorilor cu gusturi și educație diferite, tot astfel și „noul” (cel care presupune gînd,

pregătire și talent) fiecărei epoci — și cu atît mai mult cel al epocii noastre — nu e similar cu un STAS. Iar cei ce ar dori, din comoditate, un singur mod de a face teatru (modul lor, fără îndoială), să nu se mire dacă vor deveni „inovatori” de tipul celor persiflați de Jouvet într-o conversație cu Pierre Renoir, cînd, răspunzînd întrebării:

— După părerea ta, ce e un inovator? a răspuns:

— Un om care își detestă predecesorii și care își urăște urmașii.

Nu e inutil să amintim, în schimb, că a fi nou e similar cu a cunoaște, cu a continua inovînd, cu a putea păstra autocontrolul, cu urmărirea unei idei și cu dorința de a te defini ca personalitate artistică de sine stătătoare merge mină în mină cu dorința ca și ceilalți să se definească, nu aiomă ție, ci după chipul și asemănarea lor, cu convingerea că nou nu e doar ce faci tu, ci nou e și cel ce te privește și poate, nu rareori, el e mai nou, mai sincer nou, mai obiectiv.

Vas cu flori (covor) de AURELIA GHIȚAȘ

„Flori roșii” de VASILE DOBRIAN

Indrumarea în muzeu

Aacd. G. OPRESCU

Muzeul este unul din elementele de educație cele mai eficiente. El înfrunștează dubla calitate de a fi instructiv pentru toate vîrstele, începînd chiar de la cea a copilăriei, și în același timp de a fi un izvor de înaltă plăcere estetică. Este evident că un efect atît de remarcabil nu se poate obține decît atunci cînd muzeul ca instituție este instalat într-un local propriu, cu desăvîrșire acomodat scopului, prezintă o aranjare sistematică și riguroasă științifică, care să răspundă unei ideologii clare și solid construite, și o aranjare a operelor care constituie tezaurul în același timp logic și perfect din punct de vedere estetic.

O problemă importantă, de care vreau să mă ocup aici, este aceea de conducerea publicului în momentul vizitării muzeului, a explicațiilor ce se dau din direcția muzeului și la fel de înaltă dispoziția publicului, pentru ca vizita să-și îndeplinească scopul ce urmărește, anume, ca orice vizitator să părăsească muzeul mai instruit și stăpînit de ceea ce a văzut, dar care ar fi în stare să-și procure într-un alt fel de înalt grad.

În observațiile mele mă voi conduce mai ales de experiența obținută din contactul cu conducerea Muzeului Republicii din București, unde multă vreme am fost unul din șefii sectorului de artă universală. În acest muzeu există un grup destul de numeros de ghizi sau îndrumători. Acest grup a fost recrutat din persoane care aveau bunăvoință, dorința de a fi utile, dar nu posedau întotdeauna acele cunoștințe multiple și precise de specialitate care, după părerea mea, trebuie să constituie însușirile unui ghid desăvîrșit. Din această pricină, textele care servesc la ghidaj se fac nu în secția ghizilor, ci în secțiile în care se găsesc muzeograful, mi în curent cu problemele istoriei artei. Ghizii sînt deci obligați să și le însușească și pe urmă să le debeată, în timpul vizitei, unor grupe constituite din 15—20 de vizitatori. Acest fel de îndrumare prezintă însă dezavantaje. Un text învîștat, chiar de o persoană ale cărei cunoștințe se leagă, mai mult sau mai puțin, de ideile ce vor fi exprimate în fața publicului, își pierde din eficacitate prin repetiție. Dacă la aceasta mai adăugăm că îndrumătorul grupului se gîndește, pe cînd vorbește, și la timpul cît va dura vizita, și la faptul că grupul să rămînă compact, rezultatul este că, la sfîrșitul vizitei, deși s-au obținut, evident, oarecare rezultate, ele nu sînt chiar cele pe care le dorim.

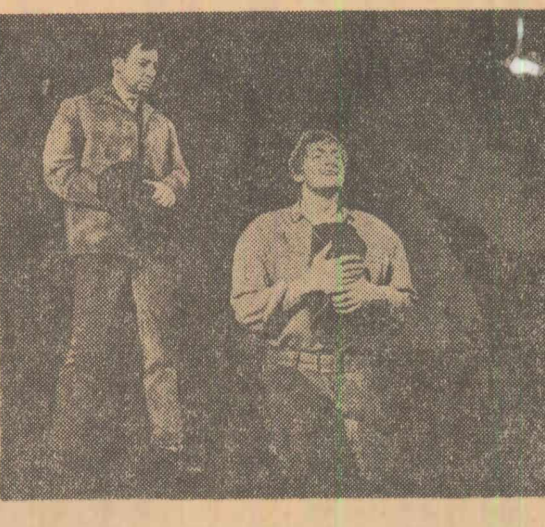
Un ghid ideal ar fi cel care ar improviza, după categoria de vizitatori pe care li conduce, exact ceea ce se potrivește cu vîrsta, cu mentalitatea și cu nivelul cultural al grupului și ar putea, la nevoie, să răspundă exact, clar și cuprinzător, la orice întrebare pusă de un vizitator, interesat de un detaliu sau altul. Mă gîndesc, în loc de o expunere impersonală, de vreme ce ea vine de la o altă secție a muzeului, cu dezavantajele oboselii și ale plictisului rezultate dintr-o repetiție înfinită a unui același text, n-ar fi mai bine — lucru care se practică în unele muzee din străinătate — ca un text foarte bine făcut, de un specialist de seamă, să fie redat print-un megalon, care, cu tonul obișnuit al conversației, ar difuza lucrurile esențiale în legătură cu sala pe care o străbate un grup de vizitatori.

Pentru ca acest procedeu să fie eficient, o seamă de detalii trebuie însă să existe fixate într-un text sub fiecare operă, în mod precis și detaliat: autorul, titlul, eventual secolul — la anonimi, proveniența etc., așa încît textul care se difuzează să nu rămînă de făcut decît considerarea de sinteză și de înțelegere a artistului în condițiile politice, economice și sociale ale țării și epocii în care s-a produs opera. În plus, în fiecare sală, dacă se poate, sau într-un grup de săli, cuprinzînd lucrări ce aparțin aceluiași scop, s-ar găsi apoi, alături, un text cu unele detalii complementare: utiliză ar fi chiar prezenta unui muzeograf care să dea unele explicații suplimentare vizitatorilor interesați.

Dacă asupra îndrumării, la Muzeul de Artă al R. P. Romîne se pot face unele rezerve legitime, problema se pune, însă, mai acut la unele muzee din țară care nu se ocupă în nici un fel de conducere competentă a oaspeților prin fața colecțiilor. Acolo, adesea, vizitatorul parcurge la înfîmșare sălile, nu este avertizat asupra lucrărilor care ar merita să se bucure de cel mai mare interes, nu se poate edifica — atunci cînd nu are o pregătire de specialitate — asupra calităților artistice ale pieselor pe care le privește. Organizarea, la aceste instituții, a unui serviciu de ghizi bine pregătiți, avînd la dispoziție material documentar pe care să-l poată oferi vizitatorilor, mi se pare o cerință de primă urgență. De altfel, utilitatea ghidajului ar fi necesară și în unele expoziții retrospective, în unele expoziții periodice, care ridică probleme dificile și unde călăuză ghidajului ar contribui la instruirea obiectivă în ce privește valorile artistice.

În același timp, direcțiile muzeelor ar trebui să organizeze conferințe publice — sînt informat că aceste se practică la Muzeul R.P.R. — poate și la alte cîteva mari muzee din țară, Brukenhal, Iași. Aceste conferințe ar trebui ținute nu numai de personalul muzeului, care nici el nu e exclus, ci încredințate și unor dintre cei mai buni specialiști, o dată sau de două ori pe săptămîni. Conferințele, în alte ore decît cele în care muzeul este deschis publicului, s-ar face în fața unor opere foarte importante, a unui grup de opere aparținînd aceluiași artist, sau ar privi chiar lucrările dintr-o sală întregă și ar fi urmate de discuții. La aceste conferințe presupun că ar veni un public mai informat și că întrebările care s-ar pune sau discuțiile cu conținutul ce s-ar isca ar duce la lămurirea unor probleme de importanță majoră. Se poate organiza și o altă categorie de conferințe, nu în sălile în care sint expuse operele, ci într-o sală prevăzută cu un ecran, în care conferința ar fi însoțită de proiecțiuni, în alb-negru sau în culori, ale unor opere pe care publicul ascultător le-ar putea regăsi, după conferință, în muzeu. Și acest fel de propagandă și de informare cu privire la fezaurele cuprinse în muzee se practică pe o scară foarte întinsă în multe muzee din străinătate.

În sfîrșit, publicații ieftine, care să se vîndă la intrarea în muzeu, pot aduce lămuriri și deștepta atenția asupra operelor pe care cumpărătorul le va găsi în timpul vizitei. Să nu uităm că asemenea amintiri sînt deosebit de utile pentru a-l ajuta pe privitor să rețină tot ce e mai însemnat dintr-o vizită făcîndu-l muzeu.

Florin Piersic și Matei Alexandru în excelentul spectacol „Oameni și zoareci” de Steinbeck la Teatrul Național din București (regia Al. Fini)

Dans din comuna Mireșul Mare-Maramureș Foto: Al. Mendrea

Se face simțită, de la o vreme, o îmbucurătoare și necesară preocupare în direcția îmbogățirii mijloacelor de expresie ale slujitorilor artei coregrafice; este o preocupare dictată de necesitatea largirii gamei de idei și sentimente a spectacolelor de balet, a bordării unor teme noi, stabilirii unei comunicări mai vii, mai directe între dansator și publicul de azi. În acest sens s-a pronunțat și Stere Popescu, în articolul publicat în „Știința” sub titlul „Baletul are de spus lucruri noi”. În cele ce urmează vă vreau să-mi spun părerea în legătură cu această problemă actuală a dezvoltării coregrafiei în țara noastră, bazîndu-mă pe experiența pe care o am atît ca profesoră cît și ca dansatoare, privind adică dezvoltarea baletului la noi prin prisma învățămîntului coregrafic și a condițiilor pe care scena le oferă formării și afirmării multilaterale a talentelor.

De la formele sale cele mai simple, de act reflex, pînă la capacitatea de redare subtilă a celor mai profunde trăiri sufletești, gînduri, idei — mișcarea, gestul sînt printre cele mai frumoase, universale și variate atribute ale omului. Forța de expresie pe care o capătă gestul omenească creînd asociații miraculoase, conturul său plastic ce dăinuie încă multă vreme după dispariția din câmpul vizual, capacitatea de sugerare, toate la un loc dau coregrafului — creator și interpret — un nălimtat teren de activitate. Instrumentul dansatorului este propriul său corp. Pentru perfecționarea sa, pentru ca gesturile să-i devină cît mai firești, el, ca și pianistul sau violonistul, face — în pregătire — mii de gesturi obligatorii, uneori nefirești. Din todeauna dansatorul și-a căutat și a elaborat exerciții specifice, care să-l ducă la o deplină și completă libertate în exprimare, dacă însă acest scop al antrenamentului cotidian, chinuitor adesea, este uitat și duce la obsesia tehnică, arta e trîdată. În acest sens cred că, în învățămîntul coregrafic, disciplina învîștirii riguroase a tehnicii de dans trebuie neapărat conjugată, completată cu o sistematică preocupare pentru dezvoltarea însușirilor proprii ale copilului, pentru bucuria creației.

De la înființarea lui, în 1949, în-

vățămîntul coregrafic a înregistrat mari progrese în sistematizarea și diversificarea programelor analitice, în calificarea tot mai înaltă a absolvenților.

Pentru a răspunde însă într-o măsură și mai mare cerințelor în continuă dezvoltare ale artei dansului în țara noastră, școlile de coregrafie trebuie și ele să participe la preocupările de îmbogățire a limbajului dansului. Aceasta înseamnă, între altele, adăugarea la disciplinele actuale a unor studii de mișcare de factură nouă, modernă, de pantomimă, de gimnastică specială etc. De asemenea, încă din primul an de studii ar trebui larg aplicate exerciții de improvizație, executarea de teme și exprimări proprii

SUGESTII PENTRU ÎNVĂȚĂMÎNTUL ȘI CREAȚIA COREGRAFICĂ

copiilor, stabilirea de legături cu alte arte etc. Numai pe această cale, a înbinării utilului cu frumosul artistic, munca fizică istovitoare, exercițiul arid de ore întregi la care e supus elevul-dansator începînd de la 9 ani, nu va duce la stingerea calităților firești ale oricărui copil: spontaneitatea, libertatea de exprimare, imaginația.

Trebuie să recunoaștem, de asemenea, că, în învățămîntul nostru coregrafic, se acordă încă prea puțină atenție cunoștințelor artistice de specialitate. Dansul se execută pe muzică, el este imagine plastică în mișcare, creează sens și poezie. Cele cîteva ore de pian sau istorie a artei nu pot să asigure nici măcar bagajul minimal al unui absolvent, viitor dansator solist sau într-un ansamblu. De aici decurge necesitatea reexamînării raportului existent astăzi între programul de învățămînt general și cel

de specialitate, raport care, după părerea mea, nu oferă elevului suficiente posibilități pentru a-și dezvolta cunoștințele în domeniile cele mai apropiate de viitoarea sa profesiune artistică. De mare utilitate ar fi organizarea cu regularitate a unor audii muzicale, viziunii de filme de specialitate, vizitării de expoziții comentate etc. Bineînțeles, pentru realizarea unui asemenea program de învățămînt se impune și rezolvarea problemei în studiu a localului școlii din București. Multilateral pregătit, absolventul școlii de coregrafie va avea astfel posibilitatea valorificării talentului său propriu în acel domeniu al dansului care-i convine cel mai bine, cadrul organizat

lui că nu există o unică soluție, o unică manieră de reprezentare a adevărului în dans.

Aparițiile solistice încă rare, izolate, ale unor dansatori în spectacolele-ritual la televiziune sau, mai recent, pe scenele unor teatre nu epuizează posibilitățile de largire a exprimirii coregrafice. Manifestările la care mă refer echivalează cu ceea ce reprezintă un concert de lieder sau un recital de pian pentru un muzician. Cu totul altfel s-ar pune problema dacă colecțiile noastre de balet, cele ale teatrelor de balet, de pildă, s-ar preocupa într-o măsură mai mare de îmbogățirea limbajului coregrafic sau dacă s-ar studia posibilitatea creării, în cadrul lor,

de o formă specială alcătuită pentru afirmarea, pe planuri variate și largi, a ideilor și mijloacelor noi în dans. Aceste cerințe sînt, de altminteri, dictate de însăși dezvoltarea artei noastre coregrafice, de necesitatea abordării unor conținuturi actuale, a unor teme inedite inspirate de realitățile pe care le trăim, de preocupările și aspirațiile oamenilor de azi. Universul de gândire al omului eliberat, pasiunea pentru cunoaștere, certitudinile și îndoiele lui, bucuriile, opoziția față de tot ce contravine concepției noastre despre viață — iată teme ce se cer exprimate într-un limbaj plastic specializat diferit (pictori, scenografi, graficieni etc.) și nimeni nu-și propune vreo ierarhizare a ramurilor artei plastice, parcurem încă greu drumul către recunoașterea necesității unei mai bogate și mai diverse activități coregrafice, către înțelegerea faptu-

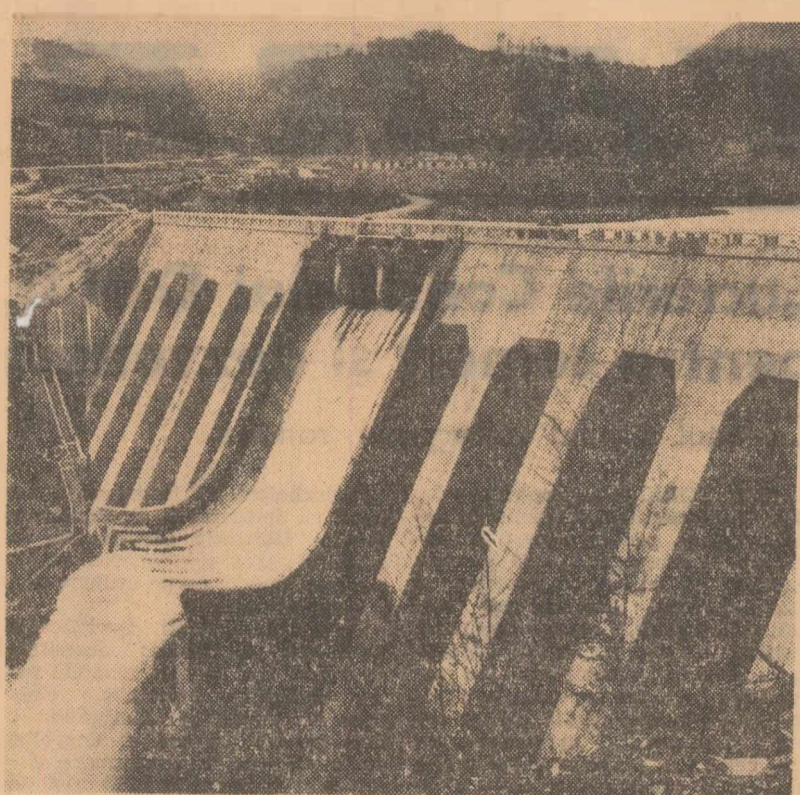
existenței deosebite epuizînd doar parțial domeniile de exprimare artistică ale mișcării.

În legătură cu aceasta, se pune întrebarea: Are dansul — ca și celelalte arte — posibilități de exprimare multilaterală? Răspunsul la această întrebare ar fi lesne afirmativ dacă prin „tradiție” coregrafiei noi i s-ar fi fixat un cadru anumit o dată pentru totdeauna, și dacă ceea ce este de la sine înțeles pentru oricare altă artă nu i s-ar fi refuzat dansului de altă ori. Așa, de exemplu, deși considerăm firescă existența unor artiști plastici specializați diferit (pictori, scenografi, graficieni etc.) și nimeni nu-și propune vreo ierarhizare a ramurilor artei plastice, parcurem încă greu drumul către recunoașterea necesității unei mai bogate și mai diverse activități coregrafice, către înțelegerea faptu-

de o formă specială alcătuită pentru afirmarea, pe planuri variate și largi, a ideilor și mijloacelor noi în dans. Aceste cerințe sînt, de altminteri, dictate de însăși dezvoltarea artei noastre coregrafice, de necesitatea abordării unor conținuturi actuale, a unor teme inedite inspirate de realitățile pe care le trăim, de preocupările și aspirațiile oamenilor de azi. Universul de gândire al omului eliberat, pasiunea pentru cunoaștere, certitudinile și îndoiele lui, bucuriile, opoziția față de tot ce contravine concepției noastre despre viață — iată teme ce se cer exprimate într-un limbaj plastic specializat diferit (pictori, scenografi, graficieni etc.) și nimeni nu-și propune vreo ierarhizare a ramurilor artei plastice, parcurem încă greu drumul către recunoașterea necesității unei mai bogate și mai diverse activități coregrafice, către înțelegerea faptu-

de o formă specială alcătuită pentru afirmarea, pe planuri variate și largi, a ideilor și mijloacelor noi în dans. Aceste cerințe sînt, de altminteri, dictate de însăși dezvoltarea artei noastre coregrafice, de necesitatea abordării unor conținuturi actuale, a unor teme inedite inspirate de realitățile pe care le trăim, de preocupările și aspirațiile oamenilor de azi. Universul de gândire al omului eliberat, pasiunea pentru cunoaștere, certitudinile și îndoiele lui, bucuriile, opoziția față de tot ce contravine concepției noastre despre viață — iată teme ce se cer exprimate într-un limbaj plastic specializat diferit (pictori, scenografi, graficieni etc.) și nimeni nu-și propune vreo ierarhizare a ramurilor artei plastice, parcurem încă greu drumul către recunoașterea necesității unei mai bogate și mai diverse activități coregrafice, către înțelegerea faptu-

Miriam RADUCANU

Baraj pe riu Firiza Foto: M. Cioe

SEMNAREA UNEI CONVENȚII VETERINARE ÎNTE R. P. ROMINĂ ȘI ITALIA

La 14 aprilie a fost semnată, la București, o convenție veterinară între R. P. Română și Italia. Din partea Română convenția a fost semnată de Emil Balomir, vicepreședintele al Consiliului Superior al Agriculturii, și de Constantin Filan, director în Ministerul Afacerilor Externe.

CONCURSUL DE ADMITERE ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL SUPERIOR

În legătură cu concursul de admitere în învățământul superior pentru anul universitar 1965/1966, Ministerul Învățământului comunică: La cursurile de zi și seară, concursul va începe în ziua de 2 septembrie 1965 la toate facultățile. Înscirarea candidaților se va face la secretariatele facultăților între 10 și 31 august inclusiv.

A APĂRUT „ANALELE INSTITUTULUI DE ISTORIE A PARTIDULUI DE PE LINGĂ C. C. AL P. M. R.” nr. 1/1965

Acest număr al revistei cuprinde materialul semnat de Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Român: „Amințirea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, vechiă vie în inima partidului, a clasei muncitoare, a poporului” din 22 martie 1965; Scrisoarea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej adresată Marii Adunări Naționale; Hotărârea Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, a Consiliului de Stat și a Consiliului de Miniștri ale Republicii Populare Romine pentru eternizarea memoriei tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej; cuvintele tovarășului Chivu Stoica și cuvintele tovarășilor Gheorghe Apostol, Ion Gheorghe Maurer și Nicolae Ceaușescu la mitingul de doliu.

democratică a revoluției populare de ILIE RĂDULESCU, precum și comunicările: Tactica P.C.R. față de schimbările în lupta pentru înlăturarea reformei agrare din 1944-1945 de M. FĂTUȘI și Aspecte ale politicii P.C.R. de încheiere a unui război democratic în prima etapă a revoluției populare de ST. LAȘCHE, C. UNGURU, V. PĂTRUȘI. Rubrica „Din luptele desfășurate de armata română, umăr la umăr cu armata sovietică, pe teritoriul cucerit în timpul războiului antihitlerist” cuprinde: 80 de zile de lupte pentru eliberarea Budapestei de sub jugul fasciste de general-colonel în rezervă NICOLAE SOVA; Luptele desfășurate de Armata Română în munții Hegyalja, Bükk și Matra de general-major în rezervă ION DIMITRIU; Acțiunile corpurilor aerian romin în timpul luptelor desfășurate pe teritoriul Ungariei de colonel în rezervă ȘTEFĂNESCU M. ANTON.

„P a z a b u n ă . . .”

(Urmare din pag. 1-a) Din cercetările făcute rezultă că, în general, pentru primăvara acestui an, gindacul ghebos nu constituie o problemă. Efectivul acestui dăunător scade mereu datorită unui complex de factori: recoltarea într-un timp mai scurt a cerealelor păioase, executarea de arături de vară îndată după recoltare, extinderea, pe scară tot mai largă, a trăsăturilor semințelor cu insecticide. Aceasta nu înseamnă că nu trebuie executat, chiar în aceste zile, un control serios al lanurilor de păioase de toamnă și în special al acelor care urmează după cerealele de toamnă. Este posibil ca, în condiții speciale, în care factorii menționați mai înainte să fie lipsiți, dăunătorul să fie prezent în mare număr. Dacă, în medie, rezultă mai mult de o plăcută atacată la metrul liniar este necesar să se aplice măsuri chimice de combatere a dăunătorului. Ce substanțe putem folosi? În ultimii ani s-au dovedit foarte eficiente tratamentele cu Heclotox 1,5 în doză de 30-35 kg la ha, Heclotox 3 în cantitate de 25-30 kg la ha, Duplitol 3-5 în doză de 20-25 kg la ha, Detox 25 emulsionabil. Când se folosește Detox 25 aparatul sau mașina cu care se lucrează limitează cantitatea de soluție la hectar și, în funcție de aceasta, se stabilește concentrația. Practic, la 400 l soluție dată la ha, concentrația trebuie să fie de 0,75 la sută, iar la 200 l soluție la ha concentrația crește la 1,5 la sută.

Pe măsura încălzirii timpului va începe masiv semănatul porumbului. Există oare pericolul ca și această plantă să fie atacată de insecte? Fără îndoială. Porumbul este un mijloc de existență pentru foarte multe insecte. Îndată ce sămânța a fost introdusă în pământ și începe să germineze, viermii sîrmă, mișc

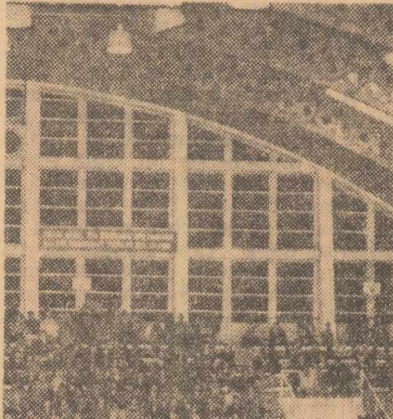
SPORT

„CUPA CAMPIONILOR EUROPENI”

Semifinalele de volei masculin: Rapid - S. K. Leipzig 3-0

Ciștigînd primul meci cu formația S. K. Leipzig la scorul de 3-0, echipa Rapid București a făcut un pas important spre finala „Cupai campionilor europeni” la volei masculin. Trebuie remarcat însă că victoria rapidiștilor n-a fost chiar atât de facilă pe cît s-ar putea crede. Ei au avut de înfruntat o formație bine pregătită din punct de vedere fizic și tehnic, compusă în majoritate din jucători tineri. Antrenorul echipei Rapid, Jean Ponova, remarca loviturile de atac greu parabile ale oștenilor și buna funcționare a blocului.

Jocul în forță al adversarilor, voleibaliștii noștri i-au opus acțiuni variate. Deosebit de disputat a fost ultimul set, cînd jucătorii germani au condus la un moment dat cu 8-3. Mobilizîndu-și însă forțele, și încurajați susținut de numeroșii spectatori, jucătorii noștri au egalat la 8

Fază din meciul de volei masculin Rapid - S. K. Leipzig

Feminin: Dynamo Berlin - Dinamo București 3-0

În primul meci al semifinalelor „Cupai campionilor europeni” la volei (feminin), așezată la Berlin echipa Dynamo, campioana R. D. Germaniei, a învins cu 3-0 (15-10); 15-11; 15-4) pe Dinamo București. Cel de-al doilea joc va avea loc la 24 aprilie la București.

Finala la baschet

Echipele Real Madrid și T.S.K.A. Moscova s-au înfruntat marți seara la Madrid în cel de-al doilea meci al finalei „Cupai campionilor europeni” la baschet (masculin). Învinși cu 88-81 în prima partidă, baschetbaliștii spanioli au cîștigat cu 76-62 (36-29), păstrînd astfel Cupa cucerită anul trecut.

Fază din meciul de baschet Rapid - S. K. Leipzig

Primul meci la rugbi

A început cea de-a 3-a ediție a „Cupai campionilor europeni” la rugbi. În primul meci, la Rabat, echipa marocană Asph Rabat a învins cu 9-3 (3-0) echipa Clubului universitar din Lisabona. La competiție participă echipe din 14 țări.

Victorii românești la șah...

În penultimul tur al campionatului european de șah al șahilor feroviari, formația R. P. Romine a învins cu 2-0 echipa Finlandei, a cîștigat cu același scor meciul împotriva Franței și a terminat la egalitate (1-1) cu Danemarca. Clasamentul înaintea ultimului tur: 1. U.R.S.S. 27 puncte; 2. R. P. Bulgaria 24,5 puncte; 3-4. R. P. Romina, R. S. Cehoslovacă 22,5 puncte; 5. R. P. Ungaria 21 puncte; 6-7. R. D. Germană, R. P. Polonă 18 puncte; 8. R. F. Germană 17 puncte etc. La campionat participă 18 echipe.

La Constanța între 20-25 septembrie

Congresul mondial de pescuit sportiv

Congresul mondial de pescuit sportiv se va desfășura anul acesta la Constanța, între 20-25 septembrie. La acest congres vor participa delegații ale țărilor membre ale Confederației Internaționale de pescuit sportiv - Anglia, Austria, Belgia, R. S. Cehoslovacă, Elveția, Franța, R. D. Germană, R. F. Germană, Italia, R. S. F. Iugoslavia, Luxemburg, Olanda, R. P. Polonă, Portugalia, San Marino, Spania, R. P. Ungară, precum și țara noastră.

...și la box

Meciul de box, între echipele R. P. Romine și Olandei, disputat marți seara la Amsterdam, s-a încheiat cu rezultatul de 7-3 în favoarea sportivilor romini. Iată rezultatele tehnice în ordinea celor 10 categorii: Ciucă pierde în fața lui Huppen (meciul a fost oprit de arbitru în repiză a II-a, pentru rănirea la arcadă a boxerului romin); Giju bate la puncte pe Pasko; Buzuluc înfracă la puncte pe Gans; Antoniu înfracă la puncte pe Dekers; Dinu dispune la puncte de Gerlak; Vlad pierde, prin abandon dictat de arbitru, la Schragard; Covaci învinge la puncte pe Bouhuizen; Oleanu bate la puncte pe Steenberg; V. Tandefir pierde la puncte meciul cu Lubbers; M. Ghiorghionu cîștigă la puncte cu Kiks. Au asistat 1.500 de spectatori. În meci amical românul Hodoșan l-a învins pe olandezul Roossien.

CAUZA CUTREMURELOR DIN GRECIA

Recent, în Grecia, în mai puțin de o lună, au avut loc cinci cutremure. Savanții au explicat că acestea se datoresc faptului că Grecia se află în zona seismică, care pornește din Indonezia și ajunge pînă în Portugalia. 90 la sută dintre cutremurele înregistrate în Grecia sînt de origine tectonică, șapte la sută sînt de origine vulcanică și pot fi prevăzute, iar 3 la sută sînt provocate de căderea plafonelor grotelor subterane. „Seismicitatea” Greciei (2 la sută) este inferioară celei din Japonia (3 la sută), au arătat specialiștii.

REACTUALIZAREA UNEI LEGENDE

Micul oraș Halmeln din Prusia a angajat recent, în mod oficial, un „vînător de șoareci”. Știrea ar fi de mică importanță dacă o legendă, pe care poetul englez Browning a imortalizat-o, nu ar lega toamni nunele orașului Halmeln de o poveste despre șoareci. Intîmplarea s-a petrecut în secolul XIII. Un cîntăreț din flaut, îmbrăcat în haine multicolore, a apărut în Halmeln și s-a oferit să scape orașul de șoarecii care îl împinezeau. Conducătorii orașului au acceptat și ciudatul personaj a început să cînte din flaut: șoarecii au ieșit din toate ungherele și s-au luat după el. Ei au intrat astfel în a-

FOTBAL

Ieri la Milano

Lotul R.P.R. - A.C. Milan 0-2

MILANO (de la trimisul nostru). Pe stadionul San Siro din Milano, în prezența a peste 10.000 de spectatori, a avut loc așezăritz meciul internațional de fotbal dintre lotul nostru reprezentativ și lidera campionatului italian, A. C. Milan. La ora 21,30 - ora locală (la București - ora 22,30) jocul a fost început de următoarele formații: Lotul nostru: Haidu - Popa, Dan, Hălmăgeanu, Greavu - Gherghel, Georgescu - Pirăblab, Dumitriu II, Ionescu, Crăiniceanu; A. C. Milan: Barluzzi - Pelagalli, Trebbi - Benitez, David, Samdini - Fortunato, Alfafini, Maddè, Amarildo, Ferrarino.

În prima repriză partida a avut o deslășurare echilibrată, fazele la o poartă și la alta fiind adesea aplaudate. Gazdele deschid scorul prin Amarildo. În min. 16, cunoscutul fotbalist execută impecabil o lovitură liberă de la circa 25 m. Fotbaliștii noștri inițiază câteva acțiuni periculoase, în urma unor combinații ale înaintării. La una din acestea, în min. 20, Ionescu sutează puternic și pasat, portarul Barluzzi nu poate interveni, dar David salvează mingea de pe linia porții. O nouă ocazie de a înscrie o au jucătorii noștri în min. 31; portarul gazdelor boxează însă mingea în corner.

Meciul a luat sfîrșit cu scorul de 2-0 pentru gazde. Cel de-al doilea gol l-a înscris Alfafini în min. 59.

Titulatura și vîrsta echipei...

Ieri după-amiază, la București, pe stadionul Dinamo, selecționata noastră de tineret a înfrînt într-un meci amical echipa ugoslavă Voivodina Novisad. Meciul s-a încheiat cu victoria fotbalistilor romini (4-0, la pauză 1-0), dar jocul lor nu s-a ridicat la o valoare deosebită. Echipa romină a comis numeroase greșeli tehnice și a acționat în general la întîmplare. În repiză I șturile spre poartă au fost foarte puține și nici unul n-a nimerit cadrul porții. Singurul gol din primele 45 de minute l-a realizat Mateianu dintr-o lovitură de la 11 m. Ceva mai clar s-a acționat în ultimul sfert de joc, cînd - e drept, profund și de greșelile de apărare ale oștenilor - echipa noastră a fructificat mai multe ocazii: Mateianu a înscris în min. 76, Badea în min. 82 și Frățilă în min. 87.

Formația de tineret a folosit următorii jucători: Andrei (Constantinescu), Lupescu, Petescu, D. Nicolae, Deleanu, Năstănilă, O. Popescu, Sorin (Badea), Mateianu, Sasu (Frățilă), Moldoveanu. După cum se vede, în această echipă au fost incluși în majoritate jucători bine cunoscuți, dar a căror comportare a cam lăsat de dorit și în partidele din returul campionatului. Ar fi deosebit de util dacă în viitor selecționarii lotului și-ar îndrepta atenția și spre unii jucători tinerți din generația mai tîrzie. În acest fel elementele de perspectivă vor putea fi verificate și rodite în partide internaționale, iar titulatura echipei va corespunde cu adevărat vîrstei competițiilor ei. Este firesc să se precizeze așa întrucît, se știe, în meciurile amicale scorul contează mai puțin.

DE PESTE HOTARE

Semnarea planului de colaborare pe 1965 între asociațiile pentru prietenia romino-sovietică

MOSCOVA 14. - Corespondentul Agerpres, S. Podină, transmite: La 14 aprilie, la Moscova a avut loc semnarea planului de colaborare dintre Asociația romină pentru legăturile de prietenie cu U.R.S.S. și Uniunea asociațiilor sovietice de prietenie și relații culturale cu țările străine și Asociația de prietenie sovieto-romină, pe anul 1965.

Planul a fost semnat din partea romină de C. Prisnea, vicepreședintele Comitetului de radiodifuziune și televiziune al R. P. Romine, membru al Biroului Consiliului General A.R.L.U.S. și din partea sovietică de E. Afanasev, ministrul învățămîntului al R.S.F.S.R., președintele Asociației de prietenie sovieto-romine.

Concurența dintre țările C. E. E. și Japonia în domeniul construcțiilor navale

BRUXELLES 14 (Agerpres). - Comisia Pieței comune a recomandat marți sporierea subsidiilor pentru industria construcțiilor navale din țările membre ale comunității, pentru a le sprijini în lupta lor de concurență cu industria similară japoneză.

Planul a fost recomandat ministrilor Franței, Germaniei occidentale, Italiei, Belgiei, Olandei și Luxemburgului în urma unei examinări aprofundate a metodelor japoneze. Potrivit agenției, recomandarea prevede un ajutor de 10 la sută acordat de guvern constructorilor de nave, ajutor ce va intra în vigoare, dacă propunerea va fi adoptată, începînd din anul 1967.

Correspondență din R. P. Polonă

ZIELONA GÓRA

Primăvara îmbracă orașul Zielona Góra în veșmintul de verdețură pe care locuitorii îl completează în fiecare an cu peste o jumătate de milion de flori multicolore. Orașul, care este și capitala voievodatului cu același nume, se află în vestul Poloniei, la hotarul cu Republica Democrată Germană, marcat de râul Odra. Această parte a țării, cea mai împădurită din întreaga Polonie, este totodată o regiune viticolă cunoscută. Viața de vie are aici o tradiție de șase secole. Abundența vegetației a influențat și denumirea localităților, Zielona Góra, înseamnă „Dealul înverzît”.

Am vizitat prima oară localitatea toamna, pe vremea culesului strugurilor. În asemenea zile orașul pare strălucitor de sărbătorit, pe străzi delicioasă cortegi, în piețele publice cu loc spectacol.

O mare sărbătoare a populației de aici este 20 februarie - ziua eliberării orașului și totodată a „păminturilor Lubuski”. În întregă parte de apus a Poloniei, cuvîntul eliberare i se atribuie un sens deosebit. El înseamnă nu numai eliberarea de sub jugul fascișt, ci și reîntoarcerea la teritoriul polonez a unor pămînturi cucerite cu mult secole în urmă de invadatorii teutonici. Vechea denumire „Lubuski” provine de la cetatea slavă „Lubusz”, așezată pe malul stîng al Odrei și de la tribul cu același nume, care a locuit pe aceste meleaguri din timpuri străvechi. Cîndva cetatea „Lubusz” a fost una din cele mai puternice fortificații din vestul țării. Teritoriul acesta a redevenit polonez acum douăzeci de ani.

Cele două decenii care au trecut de la eliberare au adus viață în orașele și satele rămase pustii după retragerea coteropilor. Munca de construcție a venit colectivă de oameni veniți aici din toate colțurile Poloniei.

Un ziarist din Germania occidentală a denumit această regiune „Far-vest” polonez. Comparativă rezistă doar în privința muncii de pionierat depuse pentru refacerea industriei, distinsă în proporție de 80 la sută, pentru reabilitarea orașelor și fertilizarea terenurilor arabile. De la 25.000 de locuitori, ați erau în oraș imediat după eliberare, erau

în aceeași perioadă, în Zielona Góra se constituia în medie pe un oraș cu 30-80 camere. Astăzi, centrul orașului este cuprins într-un inel de cartiere moderne. În ultimii zece ani locuitorii lui au primit 12.000 de apartamente. Zielona Góra are în prezent două teatre, o bibliotecă, 33 de cluburi culturale-artistice, o asociație muzicală care patronizează cele 58 de cercuri de muzică răspîndite în întregul voievodat.

Prefații înnoitoare se observă în întreaga regiune. Alături de întreprinderi industriale mai vechi, reconstruite și lărgite, s-au creat noi fabrici: de ceramici, de prelucrare a lemnului, de hîrtie și celuloză. La Gorzow a intrat în funcțiune o fabrică modernă de fibre sintetice care produce anual 5.500 tone de „stilon”. În impériurile vechiului oraș Glogow - odinioară reședința prinților din dinastia Piaștilor, s-au descoperit mari zăcăminte de cupru. Aici se constituie o importantă uzină. Se prevede ca Glogowul să devină al doilea centru al industriei cuprului din Polonia. Bogatele resurse de lignit, descoperite la apropiere, vor furniza combustibilul necesar celei mai puternice centrale electrice poloneze.

În anul 1961 au fost descoperite în apropierea orașului Krosno zăcăminte de petrol, deschizîndu-se astfel noi mari perspective de dezvoltare regiunii înalte de o-ndioară, alături așăzi pe calea unei puternice înfloriri.

DE PRETUTINDENI

O CARTE DE 0,6 mm PATRAȚI

Nikolai Iadristi din Ucraina subcarpatică a reușit să confecționeze o carte - „Cobzarul” de Taras Șevcenko - a cărei mărime este de... 0,6 mm pătrați. Cartea poate fi citită doar la microscop. Coperta este făcută din petala unei flori, avînd pe margini încrustații în aur. Pe prima pagină este tipărit articolul scris de poetul ucrainean Ivan Franko, despre opera lui Șevcenko, iar pe următoarele douăsprezece pagini sînt scrise versurile lui Șevcenko. Drept ilustrații, cartea are portretul poetului și schița casei în care s-a născut.

ORAȘ PENTRU TINERI

În urma aprobării parlamentului și a Ministerului Educației din Danemarca, la periferia orașului Copenhaga va fi construit, în mod experimental, micul oraș Rodrove, unde vor locui numai tineri care o vîrstă între 14 și 17 ani. Printre altele, micul oraș va poseda un parc, o bibliotecă publică și un teatru în aer liber și va fi administrat de tinerii săi locuitori. Toți locuitorii acestui orașel își vor petrece ziua în lăcînța lui, iar seara cea mai inare parte dintre ei se vor întoarce la părinții lor.

RECORD DE SCUFUNDARE

Australiana Katty Trout a realizat recent un nou record feminin la scufundările sub apă. Îmbrăcată într-un costum usor de scufundare, ea a coborât sub apă la o adîncime de 106 metri și a rămas acolo timp de 10 minute, depășind cu 23 de metri recordul precedent stabilit de o concetățeană.

SOSIM MIINE SEARA...

„Sosim miine seară la ora 22 și 25 minute. Toate cele bune. Elena”. Acesta este textul unei telegrame expediate în urmă cu peste 83 ani și primele zile trecute de un locuitor al orașului Trieste. Telegrama, transmisă la 2 septembrie 1931 din localitatea Murano, a ajuns cu bine la oficiul poștal din Trieste în seara aceeași zile. Dar probabil că poștăgul nu l-a găsit pe destinatar și telegrama a rămas în oficiu pînă zilele trecute.

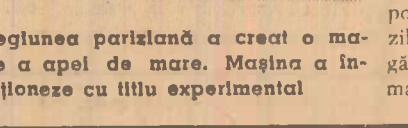
IN MEMORIA EXPEDIȚIEI „KON-TIKI”

Mai mulți membri ai Camerei Deputaților din Peru au propus să fie ridicat un monument în memoria expediției „Kon-Tiki”, care în 1947 a efectuat o călătorie cu pluta, din

RECORD DE PRETUTINDENI

pele rîului Weser, unde s-au înecat cu toții. Flautistul și-a cerut atunci răsplata. Deoarece edilișii zgîrciți au refuzat să-i respecte cuvîntul, el a strîns, tot cu ajutorul cîntărețului din flaut, pe toți copiii din oraș și l-a dus pe colina Koppelburg și nimeni nu l-a mai revăzut niciodată.

Un inventator din regiunea pariziană a creat o mașină de desalinizare a apelor de mare. Mașina a început să funcționeze cu titlu experimental

De atunci este interzis să se mai cînte din flaut în fața casei din Halmeln, unde se spune că descinseze odinioară cîntărețul din flaut. Vînătorul de șoareci angajat astăzi de orașul Halmeln va vîna șoarecii cîntărețului din flaut, ci folosind cele mai moderne ratișoare.

Un inventator din regiunea pariziană a creat o mașină de desalinizare a apelor de mare. Mașina a început să funcționeze cu titlu experimental

DE PESTE HOTARILE

Apelul Adunării Naționale a R. D. Vietnam

HANOI 14 (Agerpres). — Adunarea Națională a R. D. Vietnam a adresat un apel adunărilor naționale ale diferitelor țări ale lumii, în care atrage atenția asupra situației extreme de serioase care s-a creat în Vietnam din cauza politicii agresive a S.U.A.

Adunarea națională, se subliniază în apel, cere respectarea acordurilor de la Geneva din 1954 cu privire la Vietnam și aplicarea justă a prevederilor fundamentale ale acestor acorduri. Adunarea cere „reconstrucția drepturilor naționale fundamentale ale poporului vietnamez care sunt: independența, suveranitatea, unitatea și integritatea teritorială”. Guvernul S.U.A. trebuie să-și retragă din Vietnamul de sud trupele, personalul militar și armele, să desființeze bazele militare americane, să lichideze alianța militară cu administrația Vietnamului de sud, să pună capăt politicii sale de intervenție și agresiune în Vietnamul de sud, să înceteze toate ac-

tele de război împotriva Vietnamului de nord.

Pînă la înfăptuirea reunificării pașnice a Vietnamului, „cele două zone nu trebuie să se aiaure vreunei alianțe militare cu țările străine, pe teritoriul lor nu trebuie să existe nici un fel de baze militare, trupe sau personal militar străin”.

„Treburile Vietnamului de sud trebuie soluționate de însuși poporul sud-vietnamez în concordantă cu programul Frontului Național de Eliberare din Vietnamul de sud, fără nici o intervenție străină. Reunificarea pașnică a Vietnamului trebuie înfăptuită de poporul din cele două zone, fără intervenții străine”.

„Numai cînd se va reconstrui această bază, se arată în apel, vor putea exista condiții favorabile pentru realizarea unei reglementări pașnice a problemei vietnameze și va fi cu putință să se ia în considerare convocarea unei conferințe internaționale asupra Vietnamului, de tipul Conferinței de la Geneva din 1954”.

Noi atacuri aeriene

HANOI 14 (Agerpres). — După cum anunță agenția de presă V.N.A., la 14 aprilie, avioane americane și sud-vietnameze au bombardat în mai multe raiduri insulele Con Co și Hon Mat, regiuni populate situate de-a lungul țărmului din provincia Nghe An și Ha Tinh, provincii și satul Co Ba, din regiunea Vinh Linh.

Un comunicat al secretariatului Consiliului Mondial al Păcii

STOCKHOLM 14 (Agerpres). — Secretariatul Consiliului Mondial al Păcii a dat publicității un comunicat în care se arată că „avind în vedere situația extrem de serioasă din Vietnam, care provoacă îngrijorare profundă în rîndurile opiniei

publice mondiale, prof. John Bernal, președintele executiv al Prezidiului Consiliului Mondial al Păcii, a convocat o ședință specială a Prezidiului Consiliului Mondial al Păcii. Ședința va avea loc la Stockholm, în zilele de 24 și 25 aprilie”.

Măsurile americane pentru împiedicarea demonstrațiilor antiimperialiste

SAIGON 14 (Agerpres). — Statele Unite adoptă măsuri speciale pentru a preîntîmpina demonstrațiile antiimperialiste în zona centrală a Vietnamului de sud, în legătură cu debarcarea în această regiune a unor unități de infanterie marină americană. Autoritățile militare americane au introdus reguli stricte, potrivit cărora soldații debarcați trebuie să reducă la minimum contactele lor cu populația locală.

După cum se știe, în partea centrală a Vietnamului de sud au avut loc conflicte serioase între populația locală și soldații americani. În mai multe rînduri, în orașul Hue au avut loc demonstrații în timpul cărora a fost distrus sediul Agenției americane de informații. Demonstrații asemănătoare au loc, de asemenea, în regiunea bazei aeriene militare a S.U.A. de la Da Nang.

TOKIO. Fotografie lăuată la una din manifestațiile care au avut loc recent în cadrul acțiunilor comune de primăvară desfășurate de oamenii muncii japonezi în sprijinul revendicărilor lor

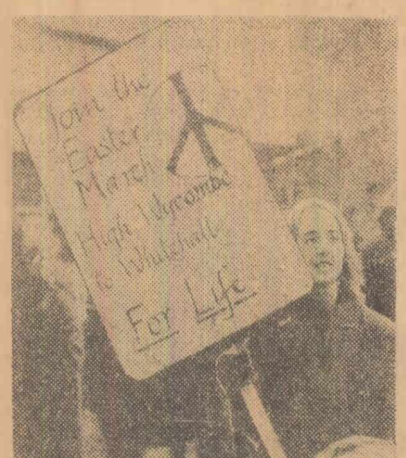
Corespondență din Londra

MARȘUL TRADIȚIONAL ȘI SEMNIFICAȚIA ACTUALĂ

Anul acesta, marșul pentru pace, care are loc în Marea Britanie în fiecare primăvară, începe în dimineața zilei de sîmbătă 17 aprilie de la Nyapil în apropierea de High Wycombe, unde se află cartierul general al comandamentului bombardierilor britanici. În zilele următoare marșul va trece pe lângă cartierul general al forțelor aeriene americane de la Ruislip. Această masivă demonstrație se va desfășura sub semnul luptei pentru încetarea agresiunii americane în Vietnam. Demonstrația este menită să se transforme într-un puternic protest față de această agresiune și într-o manifestare de solidaritate cu poporul din nordul și sudul Vietnamului. În ultimele câteva săptămîni, o dată cu îndignarea și mînia care au cuprins largi părți ale opiniei publice față de măsurile S.U.A. de a extinde războiul din Vietnam și față de răzbul guvernului britanic de a lua atitudine împotriva politicii americane, un număr crescînd de organizații britanice și-au anunțat sprijinul pentru acest marș. În multe cazuri este vorba de organizații locale ale partidului laburist, cit și de organizații sindicale.

Faptul că 34 de membri laburisti ai parlamentului au anunțat că sprijin marșul este încă o dovadă a amploarei acțiunii. Chiar și aripa de dreapta a partidului laburist, care încercase în faza inițială să descurajeze sprijinul pentru marș, dîndu-și seama de starea de spirit a membrilor partidului, a renunțat la asemenea încercări.

Recenta demonstrație din Trafalgar Square, în centrul Londrei, desfășurată sub președinția cancelarului Collins, a fost încă o ilustrare a curentului care se dezvoltă în cadrul mișcării laburiste. Deși chemarea pentru această demonstrație a fost lansată cu numai 5 zile înainte, s-a reușit totuși să se pregătească o manifestație impunătoare. Și mai semnificativ este faptul că ea a primit sprijin din partea a 14 organizații, inclusiv toate organizațiile pentru pace, a mai multor sindicate, precum și a Societății cooperativei din Londra. Printre deputații laburisti care au luat cu-

O tină londoneză chemînd cetățenii să participe în număr cit mai mare la marșul pentru pace

Rezultatele alegerilor din Irlanda

DUBLIN 14 (Agerpres). — La Dublin au fost comunicate rezultatele definitive ale alegerilor generale, desfășurate săptămîna trecută în vederea reînnoirii celor 144 de mandate ale Parlamentului irlandez. Cele 144 de locuri au revenit în proporție de 50 la sută partidului Fianna Fail, condus de primul ministru Sean Lemass, restul de 50 la sută revenind celor două partide de opoziție — Fine Gael și laburist, precum și independentilor. Intrucît unul din membrii laburisti ai Parlamentului este președintele acestuia și deci, potrivit constituției irlandeze, nu are drept de vot, partidul Fianna Fail, cu cele 72 de locuri, își asigură o majoritate de un vot care-i permite să formeze noul guvern. Se crede că această majoritate, la care se adaugă un vot al unui deputat independent (acesta a anunțat că va sprijini guvernul) va permite primului ministru Lemass să obțină aprobarea necesară pentru aplicarea programului său.

H. Wilson la New York

NEW YORK 14 (Agerpres). — La 14 aprilie a sosit la New York primul ministru al Marii Britanii, Harold Wilson. În cursul vizitei sale în S.U.A., premierul britanic va avea întîlniri cu președintele Johnson și cu alte oficialități ale guvernului american. În cursul zilei de miercuri, H. Wilson s-a întîlnit cu secretarul general al O.N.U., U Thant, asupra unor probleme internaționale și îndeosebi asupra situației din Vietnam. După întrevăderea cu U Thant, primul ministru al Marii Britanii a ținut o conferință la Clubul Economic din New York, în fața unor reprezentanți ai cererilor financiare și industriale din S.U.A., în legătură cu problema sistemului monetar occidental.

POZIȚIA GUVERNULUI CIPRIOT FAȚĂ DE RAPORTUL LUI GALO PLAZA

NEW YORK 14 (Agerpres). — Reprezentantul permanent al Ciprului la O.N.U., Zenon Rossides, a informat marți pe secretarul general al O.N.U., U Thant, în legătură cu reacția guvernului cipriot la raportul mediatorului O.N.U. în Cipru, Galo Plaza. În nota înmînată secretarului general se arată că guvernul cipriot a ajuns la concluzia că multe dintre propunerile lui Galo Plaza dovedesc o abordare constructivă a problemei cipriote. Nota subliniază, în special, partea care se referă la criteriul după care trebuie să fie soluționată această problemă, scînd în evidență pasajul în care mediatorul O.N.U. recunoaște dreptul la autodeterminare al poporului cipriot, fără nici o restricție impusă din afară. „Dreptul poporului cipriot de a hotărî singur viitorul său nu poate fi restrîns prin amenințarea folosirii forței de către un membru al O.N.U. împotriva altuia. Amenințarea cu folosirea forței constituie o violare a principiului fundamental al Cartei Națiunilor Unite, și acest lucru a fost recunoscut de către mediatorul O.N.U. în Cipru, Galo Plaza”, se arată în notă. „Politica guvernului cipriot rămîne ne-

schimbată și anume, nelimitarea independenței, incluzînd dreptul la autodeterminare în concordantă cu principiile Cartei O.N.U., precum și garantarea drepturilor cipriotelor turci”, precizează guvernul Ciprului. În încheiere, se menționează că guvernul cipriot acceptă ca Galo Plaza să-și continue activitatea în calitate de mediator al O.N.U.

PREMIERUL TURCIEI PRECONIZEAZĂ TRATATIVE

ANKARA 14 (Agerpres). — Într-un interviu acordat ziarului „Bayram”, primul ministru al Turciei, S. H. Ūrgüplü, a declarat că guvernul turc este de părere că, în ciuda impasului în care au ajuns discuțiile în problema cipriotă, criza din Cipru „poate fi rezolvată pe cale pașnică și prin tratative”.

Referindu-se la raportul mediatorului O.N.U. în Cipru, premierul turc și-a manifestat din nou nemulțumirea în legătură cu concluziile la care a ajuns Galo Plaza în problema cipriotă.

FRANȚA Evoluția candidaturilor pentru viitoarele alegeri prezidențiale

PARIS 14 (Agerpres). — La Paris au apărut unele informații potrivit cărora generalul Pierre Boyer de la Tour du Moulin ar intenționa să-și depună candidatura pentru viitoarele alegeri prezidențiale din acest an, care vor avea loc în Franța.

Cu candidatura posibilă a generalului Boyer, lista candidaților la funcția de președinte al Franței continuă să crească. Agenția France Presse consideră că ea nu va fi încă închisă și că la sfîrșitul acestei luni francezii ar putea să se afle în fața a șapte candidați.

În primul rînd este luată în considerare candidatura generalului de Gaulle, iar — în cazul cînd acesta va refuza să candideze pentru alegeri — aceea a unui alt reprezentant gaullist, Ūrmezșii candidaturii lui Gaston Defferre, primarul Marsliei, apoi aceea a senatorului André Cornu și aceea a reprezentantului extremei drepte, Jean Louis Tixier-Vignancourt. Mai sînt luate în considerare candidatura unui reprezentant comunist sau a unei persoane pe care aceștia o vor susține, precum și eventuala candidatură a lui Jean Paul David, omul care se pare

că va fi desemnat la 25 aprilie ca reprezentant al convenției liberale.

Potrivit sistemului prezidențial candidaturilor la președinție, stabilit de legea din octombrie 1962, fiecare persoană care vrea să candideze trebuie să fie susținută de cel puțin 100 de persoane, dintre care jumătate trebuie să fie membri ai parlamentului sau ai Consiliului economic și social, primari sau consilieri generali.

La 14 aprilie s-a deschis la Moscova Conferința științifică consacrată celei de-a 20-a aniversări a victoriei asupra Germaniei fasciste, organizată de Academia de Științe a U.R.S.S., Ministerul Apărării al U.R.S.S. și Institutul de marxism-leninism.

La conferință participă invitați din: Anglia, Austria, Belgia, Bulgaria, Cehoslovacia, Cuba, Finlanda, Franța, R. D. Germană, R. F. Germană, Grecia, Italia, Iugoslavia, R. P. Mongolă, Norvegia, Olanda, Polonia, România și S.U.A.

Acad. P. N. Pospelov, directorul Institutului de marxism-leninism, a prezentat referatul: „Rezultatele istorice și învățămintele marelui război pentru apărarea patriei”.

În continuare lucrările conferinței au luat cuvîntul reprezentanți ai delegațiilor din țările participante. Din partea delegației române, Ion Popescu-Putur, directorul Institutului de Istorie a partidului de pe lângă C.C. al P.M.R., a prezentat referatul: „Insurecția armată antifascistă din august 1944 și participarea României la înfrîngerea Germaniei hitleriste. Importanța lor în istoria poporului român”.

Lucrările conferinței continuă.

CONFERINȚA ȘTIINȚIFICĂ: Două decenii de la victoria asupra Germaniei fasciste

MOSCOW 14. — Corespondenții Agerpres transmise:

La 14 aprilie s-a deschis la Moscova Conferința științifică consacrată celei de-a 20-a aniversări a victoriei asupra Germaniei fasciste, organizată de Academia de Științe a U.R.S.S., Ministerul Apărării al U.R.S.S. și Institutul de marxism-leninism.

La conferință participă invitați din: Anglia, Austria, Belgia, Bulgaria, Cehoslovacia, Cuba, Finlanda, Franța, R. D. Germană, R. F. Germană, Grecia, Italia, Iugoslavia, R. P. Mongolă, Norvegia, Olanda, Polonia, România și S.U.A.

Acad. P. N. Pospelov, directorul Institutului de marxism-leninism, a prezentat referatul: „Rezultatele istorice și învățămintele marelui război pentru apărarea patriei”.

În continuare lucrările conferinței au luat cuvîntul reprezentanți ai delegațiilor din țările participante. Din partea delegației române, Ion Popescu-Putur, directorul Institutului de Istorie a partidului de pe lângă C.C. al P.M.R., a prezentat referatul: „Insurecția armată antifascistă din august 1944 și participarea României la înfrîngerea Germaniei hitleriste. Importanța lor în istoria poporului român”.

Lucrările conferinței continuă.

În ultimele luni, fostul ministru vest-german al apărării, Franz Josef Strauss, eroul mai multor scandaluri care au dus la retragerea sa din guvern, publică în revista „Der Stern” diferite articole pe teme de politică internă și externă. Cititorii și observatorii politici au remarcat că autorul acestor articole găsea prilej pentru a-l ataca atît pe cancelarul Erhard cit și pe ministrul de externe, Schröder. Nu a scăpat atenției nici faptul că articolele lui Strauss constituiau, de fapt, continuarea unei vechi polemici întreținute de grupul din partidul Uniunea creștin-democrați, reprezentat de Adenauer, Strauss, Genscher și alții. Împotriva politicii actualului guvern, format și el, în majoritate, din reprezentanți aceluiași partid.

În ultimele zile a intervenit însă un element nou. În revista „Quick” a apărut un articol semnat cu trei steluțe și în care Schröder era denumit „eseul a-nului”. În acest articol, al cărui autor a rămas inițial necunoscut, ministrul de externe vest-german era făcut răspunzător pentru toate eșecurile înregistrate în 1964 de politica externă vest-germană și, în special, de criza în relațiile cu statele arabe. Pentru a-și fundamenta însă argumentele — după cum afirmă astăzi „Der Stern” — autorul a recurs la o serie de neadevăruri și falsuri. Nu a trecut mult timp și s-a stabilit că cele trei steluțe ascund

Lucrările Consiliului O.N.U. pentru comerț și dezvoltare

Cuvîntul șefului delegației romîne

NEW YORK 14 (Agerpres). — La New York continuă lucrările Consiliului O.N.U. pentru comerț și dezvoltare, la care participă 54 de state membre. În cursul dezbaterilor a luat cuvîntul ambasadorul Mihail Hașeganu, șeful delegației romîne. El și-a exprimat speranța că în cadrul acestui organism vor continua lucrările începute la Conferința Națiunilor Unite pentru comerț și dezvoltare, în vederea găsirii celor mai potrivite cai și metode pentru realizarea treptată și în mod eficace a obiectivelor primordiale în domeniul comerțului internațional.

Acest lucru este cu atît mai necesar dacă se are în vedere decalajul existent între nivelurile de dezvoltare ale țărilor industrializate și cele ale țărilor în curs de dezvoltare. Pentru acest motiv, un efort comun al tuturor țărilor membre în cadrul unui program de acțiune, în domeniul comerțului internațional, este fără îndoială o cerință dintre cele mai actuale.

În continuare, reprezentantul român a arătat că România își dezvoltă relațiile sale economice și extinde schimburile sale comerciale cu toate țările lumii, indiferent de sistemul lor social și economic, pe baza principiilor respectării independenței și suveranității, egalității în drepturi, respectului reciproc și neamestecului în treburile interne. Interesul pe care-l acordă România comerțului internațional, stabilirii și dezvoltării de relații economice și comerciale cu toate țările este demonstrat, printre altele, și de faptul că în prezent numărul țărilor cu care România întreține relații economice a crescut la peste 100.

România privește cu atenție deosebită lărgirea relațiilor economice și comerciale cu țările în curs de dezvoltare.

În încheiere, M. Hașeganu a subliniat că delegația R. P. Romine va sprijini eforturile constructive îndreptate spre soluționarea problemelor complexe de pe ordinea de zi a actualei sesiuni.

Delegatul Uniunii Sovietice, K. Tretiaikov, a relevat necesitatea adoptării de măsuri concrete pentru realizarea principiilor elaborate la Conferința Națiunilor Unite pentru comerț și dezvoltare de la Geneva. În continuare el a subliniat importanța înlăturării urgente a discriminării în relațiile comerciale și a rezolvării problemelor acordării de credite în condiții avantajoase țărilor în curs de dezvoltare.

Reprezentantul Nigeriei, S. Adebó, a cerut să se intervină pentru a se pune capăt înrîutății pietelor de desfacere a anumitor mărfuri ale țărilor în curs de dezvoltare, în care a menționat piața pentru desfacere de cacao, Nigeria, a spus el, este interesată în încheierea unor acorduri comerciale care să mijlocească schimburi avantajoase. Delegatul francez, Maurice Viaud, s-a referit la schimburile dintre țările în curs de dezvoltare și cele ale Pieței comune. La rîndul său, delegatul Guineei, Kassori Bangura, și-a exprimat neliniștea față de scăderea prețurilor materiilor prime produse în țările în curs de dezvoltare. Delegatul altor țări în curs de dezvoltare, care au luat cuvîntul, au cerut, de asemenea, prețuri stabile pentru materiile lor prime și tarife libere la exporturile lor în țările dezvoltate.

Reprezentantul Japoniei, Koh Chiba, a relevat că guvernul țării sale a trimis grupuri de experți pentru a studia potențialul de export al țărilor afro-asiatice și latino-americane în curs de dezvoltare, în vederea promovării importului din aceste țări.

SCURTE STIRI

DJAKARTA. După cum anunță agenția Associated Press, președintele Indoneziei, Sukarno, a avut la 13 aprilie o întrevădere cu trimisul președintelui Johnson, Ellsworth Bunker, care se află în vizită în Indonezia. Au fost examinate cu acest prilej căile de îmbunătățire a relațiilor dintre cele două țări.

PARIS. Miercuri a avut loc la Paris, sub președinția generalului de Gaulle, o ședință a Consiliului de Miniștri al Franței. La sfîrșitul dezbaterilor, ministrul informațiilor, Alain Peyroutet, a declarat corespondenților de presă că în cadrul ședinței ministrul de externe Couve de Murville a prezentat un raport asupra actualii situații internaționale.

BUDAPEȘTA. La 14 aprilie, János Kádár, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U., președintele Guvernului Revoluționar Muncitoresc-Tărănesc Ungar, a avut o convorbire cu Vaclav David, ministrul afacerilor externe al R. S. Cehoslovace, care se află într-o vizită oficială în Ungaria.

Zilele acestea a fost terminată în Elveția străpungerea unui al doilea tunel pe sub Alpi. Tunelul San Bernardino are o lungime de 6,6 kilometri și va fi deschis traficului peste doi ani. În fotografie — muncitorii înlăturînd buștile de stîncă după ultima explozie

TEL AVIV. Agenția United Press International relatează că Izraelul și R. F. Germană au ajuns la un acord final în privința stabilirii relațiilor diplomatice. Schimbul de reprezentanți diplomatici la nivel de ambasadori va fi făcut, după cum arată presa izraeliană, înainte de sfîrșitul lunii mai.

PEKIN. Reprezentanții întreprinderii chineze pentru importul și exportul de mîșini și al fiimele franceze „Chantiers de l'Atlantique” au semnat un contract prevăzînd livrarea de cargouri și nave de pasageri către R. P. Chineza.

BERLIN. După cum transmite agenția A.D.N., între R. D. Germană și Finlanda a fost semnat la Helsinki un protocol comercial. Cu acest prilej, Horst Sille, ministrul comerțului exterior al R. D. Germane, a avut convorbiri cu Ahti Karjalainen, ministrul de externe, și T. A. Wihonen, ministru comerțului și industriei al Republicii Finlanda.